

Svenska Canada-Tidningen

Provincial Library
Parliament Buildings
100 Wellington Street West
Toronto, Ontario

SWEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ARG. (YEAR 39. LOSNUMMER) (Copy) 10c. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 9 JULI 1931. ARSPRENUMERATION \$2. NO. 28.

Bracken ger riktlinjerna för poolelevatorernas skötsel.

Kommissionen på det klara med Ådalen.

Övertygad om var huvudansvaret måste läggas.

Strikrollen blev ett fiasko.

Ehuru Adalskommissionens undersökning, alltså fortgå i Sverige, förklarar enligt senaste sverigemeddelanden, att det hittills föreliggande materialet övertygat kommissionen om var man måste lägga huvudansvaret för de beklagliga händelserna Kristihimmelfärdsdag. Det är föga sannolikt, menar man, att det återstående arbetet skall uppvisa detaljer av väsentlig betydelse för det slutliga ställningstagandet.

Man uppger vidare, att den för attentatet mot militärtäkt häktade chauffören Eliassons försvarsadvokat erhållit

ett anonymt brev med förvärd stil från Långsele. Brevskrivaren säger sig icke vilja yppa någonting ännu, men kommer att följa med saken för att framträda om det blir absolut nödvändigt. Försvarsadvokaten är av den övertygelsen, att Eliasson icke kan ha förövat sliperattentatet, bl. a. på grund av vissa tidsbestämmingar i samband med affären.

Enligt telegram påstås det med bestämdhet att expertkommissionen lyckats fastställa kulbarnorna från militärens plats vid skottlossningen, vilket skulle göra det möjligt att någorlunda säkert fastslå, från vilka grupper av manskapet de dödade skotten avskjutits.

Chaufför Eliasson förnekar till attentatet.

Sollefteå. Vid rannsaking i Sollefteå med den för attentatet mot militärtäkt från Luleå natten till den 15 maj häktade chauffören Tor Eliasson från Långsele samt målen mot de 10 ynglingar, som åtalats för samma sak, kommer t. f. landsfogde A. Ross att tjänstgöra som åklagare.

Forts. å sid. 13.

Förändringar inom pensionstribunalen.

Lagförslaget innefattar utökning av tribunalen.

Det av federalregeringen utarbetade ändringsförslaget till pensionstribunalen har föredragits i House of Commons. Förslaget innebär en utökning av tribunalen från 9 till 12 ledamöter och kommissionärernas antal från 7 till 10.

Förändringarna ha föranlett av det stora antal pensionsansökningar som inkommit under årets lopp, upp till dato icke mindre än 18,000. Lagförslaget innebär vidare en omrevidering av arbetet, så att en del av de frågor som tidigare behandlats av tribunalen, i framtiden skola komma under pensionsstyrelsens bestämmanderätt.

Den nya poststadgan effektiv.

Gäller även flygpost.

Den nya poststadgan, enligt vilken brev inom landet nu kosta 3 cents och utom landet 6 cents, med undantag för Förenta Staterna och Storbritannien, där taxan är densamma som för inlandet, trädde som bekant i kraft den 1 juli.

Även flygposten har blivit dyrare och även här är en höjning av en cents gällande. "Air-mail" kosta alltså nu respektive 6 och 16 cents. Nya frimärken härför ha icke anskaffats varför man endast behöver påsätta de olika flygpostbrev en vanligt en cents frimärke extra.

Fyra timmar till Europa om tjugo år.

Fritz von Opel om framtidens flygmaskin.

3.000 mil i timmen.

Världens förste raketbilist och flygare, ingenjör Fritz von Opel förklarar att en flygfärd Amerika — Europa om 16—20 år blott kommer att taga 4 timmar. Redan nu ha vi hunnit så långt, fortsätter han att raketmaskinen kan regleras som en vanlig motor, där man stryper gasen när man vill minska farten. Man är icke längre prisgiven åt hastigheten. Principen är densamma som för en blåslampa om man vill tala populärt. Gaserna utsläppas alltså med moderation. Flytande energimedel har man för värde övergett såsom varande alltför riskabla. Men märk väl — det är endast inom flyget som raketerna har någon framtid. Som ekonomiskt driftsmedel har den ingen utsikt för när framtid. Vid hastigheter på lägst 1,000 mil i tim. Maximihastigheterna komma att hålla sig omkring 3,000 mil i tim. Att den nuvarande flygmaskinstypen då blir hopplöst föråldrad säger sig självt. Icke heller blir det några jättemaskiner för 100-tals passagerare utan små vinglösa flygkroppar. En sådan färd över Atlanten kommer naturligtvis ej att gå på de höjder man nu räknar med utan snarare omkring de dubbla mot vad Piccard var uppe i. Det svåraste problemet — fortfarande helt oklart — blir landningsmöjligheterna.

100,000,000 dollars i nödhjälpsfonder.

Regeringen måste upptaga lån för att taga hand om nödlaget i landet.

Enligt senaste meddelande från Ottawa umgås federalregeringen med planer på upptagandet av ett nytt lån, denna gång för att möta de nödvändiga utbetalningarna för nödhjälpsfonder. Ett belopp av ett hundra miljoner dollars ställes i utsikt och en begäran om rätt att upptaga detta nödhjälpslån kommer i dagarna att föreläggas parlamentet.

Skulderna nedskrivs med trehundra tusen dollars.

Planen entusiastiskt mottagen.

Premiärminister Bracken i dagarna fram-lagt planen för poolelevatorernas skötsel, sedan Under-sökningskommissionens protokoll bestyrkt de mot elevator-systemet framställda klagomål och anmärkningar beträffande systemets skötsel. Ett stort antal delegater hade samlats i Norman Hall i Winnipeg, där premiärministern framlade i korthet följande huvudpunkter.

Regeringen skall övertaga ansvaret till bankerna och antingen kontant eller med andra säkerheter likvidera dessa. För det andra kommer man att avskryva en summa av \$1,100,000 och för det tredje kommer regeringen att sänka räntan från 7 till 5 procent, vilket innebär en besparing av 60,000 dollars per år för poolen.

Vidare beslöt man fördela skuldsumman över en period av 20 år och från regeringshåll begärdes reorganisation av styrelsen för poolen. I samband härmed anförde premiärministern som skäl att regeringen önskade en representant i styrelsen att denne representant skall äga full vetorätt i fall av mot regeringens principer stridande ekonomiska frågor.

I sitt tal framhöll mr. Bracken vidare att regeringen näst under övervägande flera pla-

ner av skilda naturer, av vilka en innehöll förslag om poolelevatorernas försäljning till högstbjudande, att annat om regeringens övertagande av systemet och det tredje det här ovan relaterade huvudförslaget om omorganisation i tillämpliga delar.

Delegaterna diskutera planen.

Delegaterna för Manitoba poolens elevatorsystem sammanträdde häromdagen till överläggning med anledning av premiärminister Brackens förelagda plan för bästa lösning av systemets nuvarande brännade problem. Sammanträdet tog arten av en diskussion, all den stund planen redan entusiastiskt accepterats av delegaterna.

Forts. å sid. 13.

Stillestånd å Trans-Canada Highway.

Man avvaktar meddelande från Ottawa om understöd.

Inga kontrakt för färdigställandet av "The Trans-Canada Highway" mellan Manitoba och Ontario har vad beträffar grusningsarbete utlämnats. Man avvaktar nämligen meddelande från Ottawa hur regeringen ämnar förfara med nödhjälpsfonder och söker ordna det så att landsvägen kommer att finansieras som nödhjälpsarbete, med understöd från federalregeringen. Det återstår ännu 55 mil att bygga mellan "Seven Sisters" och Ontario - gränsen varav 21 mil nu äro reda att bliva grusade.

Ottawa planerar aktiv hjälp för kreaturskötseln.

Överförande av nötkreatur till Kronland ställes i utsikt.

På grund av de många torrlagda distrikten i Västra Canada, står regeringen inför nödvändigheten att vidtaga effektiva åtgärder och steg för att rädda en stor del av landets kreatursbesättningar. Man tror i Ottawa att detta kommer ske på så sätt att Kronland i de nordliga delarna av landet kommer att ställas till farmarnas fria förfogande. Man utarbetar för närvarande en plan enligt vilken samarbete skulle kunna uppnås mellan de olika provinsergerna, vilka nu hava kontrollen över Kronlandet samt de olika järnvägsbolagen.

200 svenskbybor resa tillbaka.

Socialstyrelsen är beredd att skyndsamt ordna för avresan.

Enligt senaste uppgifter från Sverige är det omkring 200 svenskbybor, som komma att återresa till Sovjetryssland sedan regeringen nu beslutat att bestrida deras resekostnader med statsbidrag. Inom socialstyrelsen är man beredd att skyndsamt ordna för avresan. Understöd lämnas emellertid endast till sådana svenskbybor, som blivit svenska undersåtar.

Mac Donald till Berlin den 17 juli.

Montague Norman och Henderson ha i dag haft en överläggning med MacDonald. MacDonald och Henderson ha accepterat en inbjudan från rikskansler Bruening och utrikesminister Curtis att avlägga ett besök i Berlin den 17 juli.

Montrealman räddar 116 liv under 26 månader.

L. B. Temple, anställd vid Quebecs Kraftverksanläggning, har i dagarna belönats med provinsens "Safety League's" guldmedalj för berörda gärningar. Temple har under de sista 26 månaderna räddat icke mindre än 116 liv vid 66 olika tillfällen.

SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN
Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 011

PRENUMERATIONS-AVGIFTER
I Canada:
Helt år i försk. \$2.00
Halvt år i försk. \$1.50
4 mån. i försk. \$1.00

I U.S.A. och Sverige:
Helt år i försk. \$3.00
Halvt år i försk. \$2.50
4 mån. i försk. \$1.50

Ejligt Canadas lag, är ni ansvariga för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Da eder prenumerations-tid är utlöpen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen. I den postkontoret för att bli lagligen fr från efterkrav för vidare skickning. Om ni byter om bestånd och se underrättar utgivaren därmed. Vidan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma. Håll personen, som mottager den icke godkett.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återändas ej, såvida ej porto närslutas.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, emedlida vägen till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urständiga att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranter, som insända betalningen per post, emedlida att göra det genom "money order", "express-order", eller i registral brev. Privata "checks" måste bifogas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressremsan i tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter \$2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ord"-bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONS-PRISER
på begäran. Efterfrågningar (3 gr.) \$1.50. Dödsannonser med ram och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Förlovningsannonser, önska, lediga platser m.m. 75c per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrko- och meddelanden om kretsmöten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylka annonser ingå i ordet endast mot förut insänd likvid.

Rättelse.

I det upprop, som under-tecknad insant, och vilket införts i S. C. T. av den 25 juni, har troligen tryckfelsnissse varit framme och åstadkommit 2 förfärliga fel.

1. Det står att aktierna nominellt skola lyda på \$25.—
Skall vara: \$5.—

2. Undertecknads adress angives vara 12512—23 str.
Skall vara: 12512—128 str.
Edmonton, Alta, den 26 juni 1931.

Carl Friedholm.

Vad beträffar det första felet torde anmärkningen knappast vara berättigad. Mr. Friedholms originalmanuskript innehåller näml. denna upplysning om aktiernas nominella värde. Den andra punkten däremot må nog rättvisligen skyllas på allas vår "Nisse."

Red.

"Avguderii."

Redaktionen har mottagit följande skrivelse från Axel E. Eriksson, 1188—2nd. Ave. N. E., Moose Jaw, i vilken skrivelse han uppsäger S.C.T. på grund av det "avguderii," som förekom i vår tidning av den 25 juni (Midsommarnumret), där en hälsning från Saskatchewan premiärminister Hon. Dr. J. T. M. Anderson var införd å första sidan. Mr. Eriksson skriver bland annat ordagrant följande:

"Jag vill ej hava något att göra med ett sådant avguderii som ni förespråkar på första sidan av ert nummer av d. 25 juni. Ej heller tror jag at "Anderson" vill det heller. Det måste vara en grov förvändning av hans ord. Och det kan snart kosta Eder några hundra prenumeranter om ni ej genast rättar detta."

Axel E. Eriksson."

Att ovanstående skrivelse kom som en kallduch i sommarvärmen skall mr. Eriksson ha tack för. Vi behöva en avsvälning, och därför studerade vi ånyo "Andersons" d. v. s. Saskatchewan premiärministers hälsning.

I densamma förekommer en passus, vilken mr. Eriksson tydiligen sefererar till, som har följande lydelse:

"I likhet med mina landsmän har jag som skolpojke med verklig förtjusning tagit del av Edert folks romantiska och på äventyr rika annaler, sagorna och berättelserna om dessa länge sedan svunna krigardagar, om hjältemodiga ledare och ej mindre heroiska kvinnor, vilka bidragit att sprida en gloria över Edert folks tidigare historia — en gloria, vars glans ej ens den materiella nutiden kunnat fördunkla. Och när allt kommer omkring, ägna vi icke alla än i dag de gamla gudarna vår tillbedjan och åkallan? Fyra av veckans dagar bära namn efter dem, och varje fredag hembära vi en tribut till minnet av den gudinna, som med Odin delade Asahimlens tron."

Ovanstående är en absolut korrekt översättning till svenska av dr. Andersons hälsning, och vad mera är, de uppgifter, som mr. Eriksson kallar "avguderii," äro också fullt korrekta.

Om man bara söker sätta sig in litet i vad författaren menar, förstår man utan tvivel att han syftar på de gamla Eddasagorna och Snorre Sturlassons sagor, vilka beskriva den fornnordiska tron, med sin över hela världen kända gudasaga. I densamma förekomma fornnordiska gudar och gudinnor, Odin, Tor, Freja och Thyra. Balders (sånggudens) hustru. Veckans dagar ha nämnts efter dessa fornnordiska gudar: Odins dag blev onsdag, Tors dag blev torsdag, Thyras dag blev tisdag och Frejas dag blev fredag.

Söndag och måndag fingo namn efter solen och månen, och lördagen, lördagen, tvåttiden, fick sitt namn av löga, tvåtta.

Att dessa veckans dagar hava dessa namn, och att vi fortfarande medvetet eller omedvetet återkalla den gamla fornnordiska gudasagan genom att nämna dagarna vid de namn, de haft i artusen, torde väl mr. Eriksson inse vara orätt påbörda vare sig dr. Anderson eller vår översättning ansvarigt för, synnerligast som det vare sig från religiös eller annan sida gjorts försök att ändra detta. Så länge mr. Eriksson själv kallar torsdag för torsdag, nämner Ni dagen efter Asaguden Tor, och om detta kan kallas för avgudarykan eller ej, får väl mr. Eriksson själv försöka rättvist bedöma. Vare sig dr. Anderson eller vi ha nämligen döpt veckans dagar — varför vi önska frilägga oss hela ansvaret för fadderskapet.

Red.

"Politisk Pytt i Panna" och den "härdkotte" Bennett, m. m.

Herr redaktör!

Som framgår av den gula adresslappen på tidningen, har Ni varit vänlig nog att ge mig S. C. T. i två månader såsom ersättning för den tid, vi förlorade den. Sedan den 1 februari ha vi fått varje nummer rezeibundet. Posten har allt en del med saken ett skaffa, och vi ha många gånger fått fel post i vårt fack. Och när det upprepades för ofta, påpekade vi saken, och det har nu blivit bättre.

Vi få tacka så hjärtligt för Er stora vänlighet och lova att säkert passa tiden för prenumerationsavgiftens erläg-gande.

Så sända vi en hjärtlig hälsning till "Ceres" för hans "Politiska pytt i panna," för det tal nog den "härdkotte" Bennett. Var ha alla hans stora löften tagit vägen? Det är ingen god man, som icke står vid sina ord.

Mrs. C. J. Johnson.
Prince Rupert, B. C.

Wadena-brev.

Från vår korrespondent.

Vi ha haft det allra ypperligaste väder här i Wadena de sista dagarna. Fredag, lördag och söndag — midsomardagarna — kunde man tro sig förflyttad till tropikernas varma nejder. Sedan dess ha vi haft regnskur på regnskur, och nu växa vete, vildhavre, korn och "sow"-tistel i kapp med varandra, trädgårdsväxterna icke att förglömma, och så förstas den hederlige potatisknolen.

Ja, midsommarhögtidigheterna ha redan av tidningen relaterats, så därom vill jag ingenting nämna. Jag vill i stället meddela, att förra måndagen hade vi val här i Wadena. Det gällde nämligen att utse en efterträdare åt den nyligen avlidne mr. Martin Youngquist såsom ledamot i stadsnämnden. Två kandidater voro uppsatta på förslag. Den ena var vår landsman härstädes, delägare i firmen Newman & Franzens Järnhandel, mr. Harvey Franzen. Den andre kandidaten var möbelhandlanden mr. W. E. Jenkins. Som båda förut varit ledamöter av stadsnämnden, antogs det, att det skulle bli svårt att förut-säga, vilken av dem, som skulle vinna i spelet. Från tidiga morgonstunden till tiden för stängningen av val-lokalen voro automobilernas mängfald i rörelse för att transportera röstberättigade medborgare till valborna. Vår landsman Harvey Franzen avgick också med segern med 16 rösters majoritet.

John Ostlund.

Från Stockholm, Sask.

Utflykternas tid är nu kommen. Men sommaren är torr, och farmaren är missmodig. Grödan synes komma att slå fel. Det största problemet blir nog, hur man skall kunna behålla kreaturen. Det är nämligen ont om foder för dem. Självt ha jag aldrig genomlevat en sådan torr var o-sommar på de 29 år, jag varit här. Det råder en förfärlig vattenbrist, och betesmarkerna för hästar och kor äro nästan fullständigt uttorkade.

Red.

Och så till råga på allt, hotar skörden att slå fel. Man skulle ju icke klaga, men det synes mig, som om man vore berättigad härtill. Dock, Gud lever och skall nog styra allt till det bästa.

Föreningar och kyrkor anordna sina sedvanliga sommarutflykter och picnics. Man kan även under tryckta och svåra tider samlas och ha det trevligt, när man tar det, som man har det, och känner sig nöjd.

För en tid sedan var mr. Herbert Hammarström samselsatt med att bränna gräset i en gammal "slough." Ungefär samtidigt utbröt eldsvåda på en annan plats i närheten, och Herbert Hammarström, som troligen antog, att denna eldsvåda uppkommit av gräsbränningen, tog så illa vid sig, att han begav sig iväg från hemmet och har sedan dess icke återkommit. Han har nu varit borta i snart två månader.

På en utflykt, som häromdagen anordnats av baptistkyrkans ungdomsförening vid Round Lake, beslöt man att anställa en skallgång efter försvunne. Man kom överens om att samlas hos Axel Tranberg, för att därifrån göra starten vid 9-tiden på morgonen. Först beslöt man genom-söka sydsidan av Qu'apelledalen i närheten av Lundby skolhus. Ett 100-tal personer deltog i sökandet. Men ingen Herbert påträffades, men väl en död häst. Lukten av den döda hästen gjorde, att man antog, att Herbert omkommit.

Andra platser, där Herbert eventuellt kunde uppehålla sig, genomskötes, men utan resultat. Hans moder är synnerligen orolig för honom, o. ovissheten är henne en tung börda. Så om någon, som läser dessa rader, möjligen skulle hava sett en man, som kallar sig Herbert Hammarström, så låt modern få reda på var han uppehåller sig. Hennes adress är Mrs. Ida Hammarström, Stockholm, Sask.

Herbert Hammarström är 5 fot, 9 tum lång, 33 år gammal, ljuslagd och ljusharig. Blå ögon. Hans gång är något framåtlutad och ryggen är något böjd. Han bar vid försvinnandet en blå kostym. Hans tal är något otydligt och hans själsförmögenheter eva-ga.

Skulle någon påträffa eller höra talas om en person, som svarar mot denna beskrivning eller uppper sig heta Herbert Hammarström, ombedes han eller hon vänligen meddela sig med ovan angivna adress.

Söndagen den 28 juni avhölls ett synnerligen lyckat möte i Pioneer Hall, då pastor D. Carlson och Rev. Sal-leus från Dubuc predikade. Sång och musik presterades. Hade det icke varit för den tryckande värmen, som närapå kom en att koka, så hade det varit riktigt trevligt.

Så slutar jag min lilla bygdekrönika med hjärtligaste hälsningar till alla.

Västbo.
Vasa-nytt.

Från Vasaordens presskommitté meddelas:

Midsommandagen hade lo-gen "Vårblomma" 346 av Assiniboia inbjudit sina med-

SPARA PENGAR!

"Rulla edra egga" det är billigare med

ZIG - ZAG
cigarettpapper

120 blad i en bok — 5c.

Den verkligt automatiska boken. Ett blad i taget. Intet slöseri.

Begär ZIG-ZAG
Avvisa imitationer.

lemmar med familjer till en fest. Kl. 1 på eftermiddagen svajade svenska och canadensiska flaggorna å broder C. M. Olsons hem. Platsen för festen var väl vald med en stor välskött plantering, där medlemmarna samlats, och man kände sig som på midsommarfest i Sverige. Förfriskningar serverades på eftermiddagen.

Två "soft ball games" spelades mellan "Vasarna" och övriga med resultat 1—1. Klockan 6 serverades supé. F. d. ordf. L. Henrickson hälsade oss välkomna till bords, och vi njöto alla av det goda kaffet och den övriga för-plånaden. Kommitén för festen mottog logens hjärtliga tack för det arbete, som nedlagts, och ett särskilt tack riktades till mr. och mrs. Ol-son, för att de vänligen upplät sitt hem för festen. Kl. 10 på kvällen bröt man upp efter en synnerligen angenäm midsommar-dag.

Harold Ekdahl, sek.

Kyrkonotiser.

Lac du Bonnet, Man.

Ebenezer Församlingen.

Sångövning fredagen den 10 juli kl. 8 em. i Olof Erikssons hem.

Konfirmationsklassen möter lördagen den 11 juli kl. 2 em. i skolan.

Gudstjänst söndagen den 12 juli kl. 10:30 fm i skolan. Efter gudstjänsten söndags-skola och Bibelklass.

Samma dag kl. 8 em. gudstjänst ute i det fria i parken vid skollärarebostället. Mycken sång kommer att utföras denna kväll. Kören medverkar. I händelse av regn hålles detta möte i Riverland Hall.

Tisdagen den 14 juli kl. 8 em. möte med söndagsskolelärarna i mr. och mrs. Einar Erikssons hem.

Måndagen den 13 juli kl. 9 fm. öppnas vår sommarferie Bibelskola. Det blir en kort session av 3 timmars läsning (9—12) fem dagar i veckan för en tid av tre veckor. Alla barn inom samhället inbjudas att komma med i denna skola. Kom med alla som äro 5 år och över. Särskild klass för de små. Jesus sade: "Låten barnen komma till mig och förmenen dem icke"; "...lärande dem att hålla allt vad jag har befallt eder."

B. G. Johnson.

Svenska Förbundets midsommarting i Wadena.

Från vår utsände medarbetare.

fredsställelse rådde med förbundets utveckling både vad medlemstal och lokalavdelningar beträffade. Härefter följde det sedvanliga rutinarbetet, med föredragande av finans- och lokalavdelningars rapporterna, som avser ålderdomshemmet, rapporterades att fonden stigit från \$500 till \$1000 och av årsberättelsen framgick att nämnden uppsatt som nästa mål att till 1932 års midsommarting, nå \$5,000-gränsen.

Skatten från lokalavdelningarna sänktes 50 procent från förtvarande 50 cents till nu bestämda 25 cents per medlem och år. Revisorerna tillstyrkte ansvarsfrihet, vilket också med tacksamhet beviljades styrelsen.

En del olika resolutioner och förslag blevo hänskjutna till olika förämdamålet tillsatta kommittéer.

En verklig svenskafton.

Feststämning från hörjan.

Den så typiskt svensk-prydda staden var redan i feststämning och det glada midsommarhumöret smittade oerhört på de anländade gästerna, vilka per tåg och bil sökt sig upp till den lilla staden. Överallt uttalade man också sin beundran över stadens frikostiga åtgärder. Förhållandet uppkarades också tydligt för oss alla, då vi fingo veta att mottagningskommitténs ordförande och förbundets hedersmedlem Leonard Wreede också var stadens mayor.

På morgonen fredagen den 26 juni hade frukost serverats i Svenska Baptistkyrkan för de anlända gästerna och senare även middag för de från Winnipeg i bilar anlända medlemmarna av Winnipegs Svenska Folkdansare. Klockan 2 på eftermiddagen öppnades förbundets årsmöte av ordföranden, konsul H. P. A. Hermanson. Öppningshögtidligheten var enkel men dock så högstämmd. Wadenas stadsorkester spelade en livlig marsch varpå ordföranden välkomnade möterdeltagarna. Därefter framförde mayor Wreede stadens välkomsthälsning till midsommartingens besökande och överlämnade stadens nyckel till förbundets ordförande, Pastoren Fryklind och Waterman nedkallade välsignelsen över mötet på svenska och engelska språken, varefter representanter för lokalavdelningarna framförde sina hälsningar.

Rapporterna visa framgång.

Sedan Du Gamla Du Fria och O Canada gemensamt avsejungs talade de olika delegaterna, och av deras tal framgick tydligt att stor till-

Holmgren som ombud, sänket av inträdesåldern samt tillsättandet av organisatörer för varje provins med vice ordförandes titel. En motion om upprättandet av en sjukhjälp- och begravningsfond blev bordlagt.

Angående styrelsevalet har S. C. T. redan i sitt telegram förra veckan givit uppgifter här om.

Till Styrelsesuppleanter återvaldes Oscar Freed, Dubuc, och Otto Nilson, Hendon. Till revisorer utsågos Helmer Johnson och O. L. Holmgren, Winnipeg, med John Byman och Eric Larson, som suppleanter.

Till v. ordf. för Manitoba utsågs Emil Hallonquist, Winnipeg, för Saskatchewan, Otto Nilson, Hendon för British Columbia, Erik G. Anderson, Trail, B. C. At styrelsen uppdrogs att tillsätta befullmäktigade ombud i övriga provinser.

Till förtroendemän för Alderdomshemmet utsågos N. E. Johanson, Frank Pearson och Emil Näström, Lac du Bonnet.

Till särskilda kommittéer för Alderdomshemmet utsågos Konsul Hermanson, Percy Ekberg, A. J. Carlson, Emil Hallonquist och Birger Wessberg, Winnipeg.

Till Hedersledamöter utsågos: Professor C. H. Lager, Brandon, Mayor Leonard Wreede, Wadena, Mr. och Mrs. P. H. Bush, Nelson, B.C.

Festligheterna vid Fair Grounds.

Klockan 2 em. började festligheterna vid Fair Grounds med en parad genom staden företrädd av folkdansare och musikanter. En jättestor plattform hade uppförts i centrum av staden och här placerades stadens musikkår och Svenska Folkdansarna. Sedan musiken spelat och ett par folkdanser utförts, fördes hela plattformen av starka traktorer till festplatsen där ytterligare musik och folkdanser förekom.

Faninvigningen.

Klockan halv fem ägde flagginvigningsceremonien rum på plattformen. Fyra Mounted Police-officerare bildade vakt omkring den av premiärminister Anderson skänkta canadensiska flaggan och fyra medlemmar av Svenska Folkdanslaget, iförda sina pittoreska kostymer slog vakt omkring den av "Svenska Flaggans Dag" skänkta sidenfanan. Hon. J. Bryant, minister för offentliga arbeten representerade Dr. J. T. M. Anderson vid överlämnandet och begagnade tillfället tala om det svenska folkets historiska insatser i världen och det engelska nationsmärkets betydelse. Härefter framträdde Percy Ekberg och föredrog förbrevet från "Svenska Flaggans Dags-förening" och överlämnade å denna organisation vägnar fanan. Sedan pastoren Lundahl från Dubuc och Waterman från Wadena nedkallat Herrens välsignelse över de bägge fanorna. Vasaordens sida överför Svenska Förbundets verksamhet, och detta ömtida rykte om Herrens nåde, var en betydligt större då Midsommartingens det fredliga värv, som utförts i världen under den svenska flaggans hägn och uttalade den förhoppningen

Lördagens förhandlingar.

På lördag klockan 10 imötes ånyo det egentliga mötet. Bland många viktiga beslut må anföras antagandet av ett mera omfattande arbete för ålderdomshemmet, officiell anslutning till Riksförbundet för Svenskhetens bevarande i Utlandet med O. L.

att flaggorna skulle bli en symbol för sambandet mellan det nya och det gamla landet, samt att svenska folket i Canada måtte sträva att utföra samma viktiga värv och visa samma lojalitet mot den canadensiska flaggan, som de tidigare visat mot den blågula fanan.

Efter själva ceremonien avslöjades unisont Du Gamla Du Fria och O Canada, varpå orkestern spelade ett svenskt och ett engelskt musikstycke. Så framträdde åter folkdanslaget och avslutade ceremonien med några kända folkdanser, varefter den delen av festligheterna voro avslutade.

Base Ball-teams från Regina och Ross Valley samt Wadena spelade hela eftermiddagen, ett stort nöjesfält med karuseller och allt möjligt annat trevligt, samt olika slags marknads-månglare fortsatte på nöjesfältet till sena natten.

Banketten.

På kvällen klockan 9 hade Wadena lokalavdelning inbjudit till bankett och samtidigt förevisades ånyo Sverige-filmerna. Vid banketten fungerade mayor Wreede som ceremonimästare och ett mycket undermåligt jazzband skränade medan man deltog i en ypperlig och delikat måltid. En lång rad av tal hölles både på engelska och svenska. De svenska talarna voro Axel J. Carlson, Chas. Petterson, Wadena och konsul Hermanson. De engelska talen hölles av gamle isländaren Paulson från Elfröss, medlem av Saskatchewanlegislaturen, Hon. J. Bryant och advokaten Taylor från Wadena.

Efter filmförevisningen förekom åter ett trevligt program, varj dan slaget, Annie Rydberg, Victor Wicklund och Margret Ostman deltog.

Söndagen i "det gröna".

På söndagen foro sa gott som alla besökande ner till Fishing Lake, där midsommartingens hölls för tre år sedan. Danslaget gjorde tre uppvisningar — och när det så småningom led mot kväll, började skarorna skingras. Fyra tusen personer hade mötts, stiftat bekantskap och många nya vänskapsband hade knytits under de trevra festdagarna. Visserligen var det icke bara svenskar som samlats till midsommarting, alla de olika nationsgrupperna som byggts upp Canada voro representerade — de lärde sig någonting om svensk kultur — och folklikt och det är att göra Sverige känt i Canada.

Hälsningstelegram.

Genom hela mötet spårade man en känsla av entusiasm och denna känsla nådde verkligen höjdpunkten då tvänne telegram upplästes av ordföranden på lördagen. Det första var från Vasaordens medlemmar i Winnipeg, det andra från Riksföreningen i Sveriges städer.

Som många trott att en viss ovillia eller ett beklagligt oförstående laets i dagen från Vasaordens sida överför Svenska Förbundets verksamhet, och detta ömtida rykte om Herrens nåde, var en betydligt större då Midsommartingens det fredliga värv, som utförts i världen under den svenska flaggans hägn och uttalade den förhoppningen

SNABBHET.

Då Ni sänder penningar hem, kan Ni sända dem genom

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

på följande sätt:

Snabbt, Per Post

Snabbare, Per Radio
(Ni inbesparar från 10 till 12 dagar)

Snabbast, Per Direkt Kabel.

Penningarna utbetalas vanligen på andra eller tredje dagen från den dag, då de avsändas från Montreal.

Vid varje särskilt tillfälle införskaffa vi för Eder räkning ett undertecknat kvitto från den person, till vilken penningarna skola utbetalas, och översända detsamma till Eder eller till det kontor, där Ni inbetalar penningarna.

Canadian National Railways' närmaste järnvägsagent kan sända Eder penningar på vilket som helst av ovan nämnda sätt. Begär upplysningar eller tillskriv:

W. H. BRYCE, Manager

Money Order Dept.

Canadian National Express,
355 McGill Street, Montreal.

mottogos också hälsningarna från gamla Sverige, och beslut fattades omedelbart att svarstelegram skoll sändas med tack för lyckönskningar.

Hell kommitterade!

En allmän beundran lades i dagen för kommitterade för mötet. De voro allestädes närvarande och arbetade oförtrutet natt och dag. Samilda flickor i folkdanslaget voro apotekare Ellis gäster medan poikarna voro hemjudna till Mrs. Cavalli.

Den svenska folkdansen och den svenska folksången skördade lagrar som aldrig förr under dessa festdagar och mångt tarat öga kunde spåras bland publiken när en hembygdssång sjöngs av Annie Rydberg eller när folkdanslaget dansade en kadrill, en polska eller en munter hambo.

Eder medarbetare satt tillsammans med fru Rydberg vid en avskedsmåltid i Mrs. Cavallis gästfria hem. Några äldre svenska fruar tittade in och frågade efter fru Rydberg och det sista Eder medarbetare hörde uppe i Wadena var en sånglekion. Sångerskan lärde nämligen de gamla hedersgummorna och en i Wadena född svensk flicka att sjunga "Min hembygds melodi". Den sjöngs om och om igen, man fattade tonerna, orden sprungo fram ur varmhjärtade bröst och när jag vandra-de de nygrusade vägarna ner till stationen, var det som stroforna ur sången sjöngo mig till mötes. "När solen sjunker ner bak Västanskögens bryn".....

Rakas.

— Säg mig, min lilla gosse, var brukar man rakä sig i den här staden?

— Di flesta gör de la i an-siktet.

Etthundra trettonio svenskbybor ha nu helt underhåll i Stockholm.

Antalet svenskbybor, som Stockholms fattigvårdsnämnd måste taga hand om och ge bostad och underhåll har nu stigit till 139. Alla ha uppgett att de snaraste möjligt ämna återvända till Ryssland. De flesta ha även företett ett av socialistiska sovjetrepublikernas förbunds svenska legation den 7 febr. utfärdat inresetillstånd till Sovjetunionen.

Enligt uppgift lära emellertid dessa inresetillstånd icke f. n. kunna utnyttjas, framhåller fattigvårdsnämnden i en skrivelse till socialministr. Härjämte har uppgivits

att svenskbybornas återresa är beroende av en till k. m. ingiven framställning om understöd till resan och kostnaderna för den första tidens uppehälle i Ryssland. Beredandet av bostäder och uppehälle åt dessa svenskbybor föresakrar fattigvårdsnämnden stora svårigheter och kostnader och då nämnden med beaktning mot en ytterligare tillströmning av svenskbybor hemställer den att socialministern ville vidtaga lämpliga åtgärder för att i görigaste mån underlätta och påskynda svenskbybornas planerade hemresa.

Rättviksgård till Skansen. En av Rättviksbygdens vackraste och mest väl bevarade gårdar i Östbyrka, har inköpts av ordföranden i hembygdsföreningen i Boda E. H. Olsson för Skansens räknung.

Pansarkryssaren Fylgia i Brest. Officerarna vid sjökrigsskolan gävo i Brest lunch för den svenska pansarkryssaren Fylgias officerare. Senare gjorde man en bilutflykt till den nybyggda jättebron vid Pleugastel och till Pointe Saint-Mathieu.

Sju svenska gruvarbetare till Ryssland. I denna månad komma, enligt meddelande från Kiruna, sju gruvarbetare jämte deras familjer att emigrera till Sovjetunionen, där de erhållit anställning inom gruvindustrin. Av de sju gruvarbetarna äro fem arbetslösa och dessa ha hos kommunalfullmäktige anhållit att kommunen måtte bekosta resan över till Ryssland. Fattigvårdsstyrelsen har enhälligt tillstyrkt.

De kommunala reservarbetena i Stockholm nedläggas. Enligt St. T. komma de kommunala reservarbetena med avtalsenliga löner att nedläggas under nästa vecka. Arbetslöshetskommittén har redan börjat avveckla den ifrågavarande verksamheten. Det är omkring 300 arbetslösa grov-arbetare, som under tre månaders tid varit sysselsatta vid dessa arbeten. Reservarbetena komma troligen att återupptagas i höst.

Paradstaden får vara kvar till nästa år. Det blir ingen brådstörtad avskaffning av militärens paradistinktioner, utan både plymer, epåletter och skärp få säkerligen göra tjänst åtminstone intill 1932. Generalstabschefens förslag har redan varit föremål för prövning inom försvarsdepartementet, och därvid har beslutats, att förslaget i och för ytttranden skall underställas samtliga arméfördelningschefer, truppslagsinspektörer m. re. fl. militära befattningshava-

re och organisationer. Denna ganska omfattande utredning kan icke beräknas föreligga förrän framemot hösten, varefter frågan skall tagas under förnyad omprövning inför regeringen. Eventuellt beslut i saken kommer sedan att meddelas kommandovägen, d. v. s. genom särskild generalorder.

Vem är "strejkbrutare"? Det finns ingen som har anledning att respektera blockaden, skriver den socialdemokratiska Ny Tid i sitt nummer om Hälleforsstrejken. Den bör utan vidare brytas och de fackliga organisationer som förklarat att de icke respektera den ha att sörga för att de som arbeta icke utsätts för trakasserier.

Syndikalisternas organ, Arbetsaren, tycker naturligtvis detta är oerhört: "Mera öppet har aldrig en "arbetaretidning" förr gått in för strejkbryteri. Striden i Hällefors proklamerades, enär arbetare ha och som den samlade arbetareklassen slagits för i decennier?"

Jaha, så låter det. En annan gång är det syndikalisterna som arbeta på en plats, vilken blockerats av en fackförening. Då blir det de som få heta strejkbrutare.

NÄRINGSLIVET.

Svenska arbetsgivareför- eningens anmälan mot länsstyrelsen i Hernösand för de arbetsvilligas avlägsnande från Lunde och Sandviken har av J. O. såsom fallet var med redaktör Christiernsons anmälan; samma sak förklarats vilande tills vidare. Ny arméleverans av N. V.

Svenska armén, som efter ingående provningar förra året inköpte sitt behov av 250 cc. motorcyklar från a-b. Ny-mans verkstäder, har i år inköpt ytterligare ett antal NV-maskiner av samma storlek och utförande som de tidigare levererade.

Svenska spannmålsföreningen har haft sammanträde under ordförandeskap av dess av regeringen utsedde ordförande, landshövding W. Murray, varvid till verkställande direktör för föreningen utsågs dir. Kuno Möller, som hittills tjänstgjort som styrelsens verkställande ledamot.

Elmquist skall medla i Långörskonflikten.

Regeringen har i konselj tillsatt en kommission för medling i arbetstvisten vid Långörskonflikten vid Sulfatfabrik, Marmaverken m. m. Till ordförande i kommissionen har utsetts överståthållare Elmquist och till ledamöter landskamrer Wijkman och sekreterare O. Ekblom. Förlikningskommissionen har kallat parterna till sammanträde i Stockholm.

Kopparpriset slår bottenrekord.

I anslutning till ett London-meddelande att kopparpriset f. n. är det lägsta på 42 år har en fackman meddelat N. D. A. att kopparpriset slagit ett exceptionellt bottenrekord, i det priset nu är det lägsta som gällt sedan 1800.

Kopparpriset är enligt notering 34 pund pr ton mot 35 pund för 42 år sedan, vilket var den lägsta kopparnotering som förekommit sedan 1800.

Tändsticksbolagets driftsminskning.

Med anledning av beslut om nedläggande av Tändsticksbolagets fabrik i Göteborg i höst uppvaktades bolaget i Stockholm av en från Göteborg upprest deputation jämte ombud för de förenade förbunden. Enligt Dag. Nyh. framställdes därvid begäran om en kontant engångsersättning till de anställda. Tändsticksbolagets ombud ställde sig välvilliga till förslaget och arbetarna anmodades inkomma med närmare preciserade belopp, varefter frågan skulle föreläggas styrelsen. En framställning från arbetarna om möjligast smidiga övergång vid driftens nedläggande i form av successiva avskedanden lovade man också taga hänsyn till i den mån det vore möjligt av tekniska hänsyn.

Vid Uddevalla tändsticksfabrik komma 31 män och 23 kvinnor att avskedas. För en tid sedan pensionerades i olika repriser äldre arbetare vid fabriken.

Ingen uppgörelse vid Emån. De genom Emåns översvämningar berörda lantbrukarna i Mörlunda och Tveta socknar voro nyligen kallade till överläggning.

Sammanträdet var utlyst för att en frivillig uppgörelse skulle kunna komma till stånd mellan de berörda markägarna och Emsfors bruks skogsförvaltning. Emsfors bruk presenterades av dess skogsförvaltare Bergström. Sedan de genom översvämningarna drabbades lantbrukarna framlagt sina synpunkter, upplyste skogsförvaltaren att skadeståndssumman, som slutade på närmare 20,000 kr., ansågs för hög, varför någon uppgörelse ej kunde komma till stånd.

Enligt vad som senare meddelats, har nu syn påbörjats å de genom Emåns vatten översvämmade markerna. Markägarnas representant i synenämnden är godsägare Th. Nilsson, Hägerum, Kristdala, och Emsfors bruks representant godsägare Ernst Larsson. L. a: Hanåsa, Högby. Som tredje man i synenämnden har utsetts godsägare N. A. Larsson, Ekeby, Högby.

Smör, trämassa och trävaror med i tariffsystemet.

Kommerskollegium som nu utträt sig till regeringen över järnvägsstyrelsens förslag till exporttariffer säger sig finna det vara önskvärdt att de betydande exportartiklarna smör, trämassa och trävaror inpassas i tariffsystemet ifråga. Under nu rådande konjunkturen på världsmarknaden ha synnerligen stora avsättnings-svårigheter och prisfall medfört en betydande inskränkning av utførseln och ett kristartat läge för de näringsgrenar som levererat produkterna i fråga. Enligt kollegiets mening måste det ligga i öppen dag att exportörernas ställning f. n. är mycket otalig och att till synes även obetydliga lättnader i vissa fall kunna spela en rätt avgörande roll ifråga om möjligheten att upprätthålla förbindelser med de utländska avnämarna. Kollegiet tillstyrker därför på det livligaste ett förnyat övervägande av förslaget i detta avseende.

OLYCKSKRONIKAN.

Bilolycka med dödlig utgång i Norrköping.

En cyklande 60-årig man, gårdskarlen Karl Andersson-Glad, blev i dagarna påkörd av en lastbil och erhöi ett så svårt sår i huvudet att han avled. Han efterlämnar två vuxna döttrar.

2,500 fjäderfän innebrända. Härondagen nedbrann ett större höns hus tillhörande kvarnägare E. Nilsson i Flyinge. Ca 2,500 höns och kycklingar blevo innebrända.

Drukningsolycka i Norrköping.

En 10-årig gosse Kurt Ahlström, som till en spinmästare Ahlström i Norrköping, råkade under lek falla i Motala ström vid Kneippbadan och drunknade.

Exploderande spritkök vålar eldsvåda.

Boningshuset och ett mindre uthus tillhörande hemmansägare Fritz Svenssons gård i Älvängen nedbrann nyligen till grunden jämte allt lösöre. Det brunna var försäkrat för 11,000 kr. Elden uppstod genom ett exploderande spritkök.

Två unga tyskar drunknade i Torneträsk.

En olycka som befaras ha kostat två unge män livet har av allt att döma inträffat på Torneträsk. Två unga tyskar i 20-årsåldern, enligt uppgift studerande vid Tekniska högskolan i Leipzig, anlände till Kiruna och bezävo sig till Torneträsks station, varifrån de sedan över sjön skulle bege sig till en på ungefär en mils avstånd belägen finnby för att besöka lappmannen och författaren J. Tauri. Då de sedan icke hördes av anställdes efterforskningar, varvid man endast påträffade en skidstav i en vak samt ett kartfodral, vilka tillhörde de saknade.

Motorcykel kolliderar med hästsk uts.

En motorcykelolycka, som krävde ett dödsoffer, inträffade vid 11-tiden en söndagsnatt vid Kistinge, söder om Halmstad. En mekaniker, E. Tauberman från Oskarström kom körande på motorcykel med sidovagn och skulle köra förbi en hästskjuts. Han råkade därvid kollidera med skjutsen och skadade sig så svårt i huvudet, att han efter en stund avled. Tauberman var i 40-50-årsåldern och efterlämnar hustru och barn. En passagerare i sidovagnen fick ena armen bruten och infördes till Halmstads lasarett. De personer, som åkte på hästskjutsen, erhöilo en del ofarliga blessvrer.

Mattförgiftning vid festmiddag i Stockholm.

Ett inom Stockholms läkar-kretsar spritt rykte uppger med största bestämdhet att vid en i dagarna hållen disputationsmiddag i Stockholm fall av mattförgiftning skulle ha inträffat. Ett dödsoffer för denna mattförgiftning skulle vara den nyligen avlidne bataljonsläkaren i fältläkarkåren Bertil Borg. Denne insjuknade omedelbart efter middagen i hjärninflammation med oföljande blindhet. Även 6-8 av de övriga gästerna insjuknade och måste föras till sjukhus, där några fortfarande kvarligga, men deras symptom är lindrigare. Orsaken till förgiftningen skulle vara att söka i vid middagen förärdade musslor. Obduktion av den avlidne kommer att företagas.

Två fastigheter i Norrland nedbrunna.

Vid 9-tiden en söndagsmorgon utbröt eld i en F. Nordlund tillhörig nybyggd villafastighet i Stockvik Njurunda. Ingenting kunde göras för att hejda elden, som inom kort ödelade villan jämte en intilliggande mindre fastighet, även denna ägd av Nordlund. I den förstnämnda villan bodde även en handlande Staf, vilken i likhet med värdfolket fick allt sitt lösöre förstört.

En häftig vindeldsvåda härjade också ett av de största bostadshusen i Rasunda. Elden upptäcktes strax efter kl. 11 på kvällen. Den spred sig med en förfärande fart samt hotade de angränsande husen. Samhällets brandkår måste begära hjälp från Stockholms brandkår, som ryckte ut med flera vagnar.

Vid tvåtiden på natten syntes elden något dämpad, men inom kort blossade den åter upp och tilltog i häftighet. Taket på nr 14 hade nu stör-tat i nästan över hela huset och vinden var alldeles tillspil-logiven. Fört vid 6-tiden på morgonen var elden släckt.

POLIS- och DOMSTOLS-AREN DEN.

Stort spritbeslag i Stockholms skärgård.

Efter omkring en veckas undersökningar lyckades tullens kustbevakning i mellersta skärgården att anträffa och beslagtuga sammanlagt omkring 2,500 liter sprit. Ljungwe har stämt landsfiskalen.

Komminister Erland Ljungwe i Väddö har vid Stockholms rådgörare uttagit stämning mot landsfiskal S. L. Lundin i Väddö, för anklagande om an-

svar och skadestånd för att Lundin i en till J. O. den 30 maj ingiven skrift gjort vissa uttalanden vilka betecknas i stämningen som lika grundlösa som nedsättande. Skadeståndsbeloppet skall fixeras under rättegången.

Mordbrännare på grund av urusla affärer.

Mordbransaffären i Hammar är nu upplärd i det att även gårdens arrendator, grovarbetaren Karl Johan Jonsson erkänt att han varit med om att anlägga elden. Jonsson och jordbruksarbetaren Johan O. Olsson, vilken senare anläde elden på anstiften av Jonsson, torde komma att förklaras häktade. Vid polisförhören har Jonsson uppgivit sina urusla affärer vara orsaken till handlingen.

Dödande knivhugg under suppile.

Under ett suppile hos en byggmästare Olof Johansson i Kiruna uppstod enl. meddel. gräl mellan honom och en av hans gäster, målaren H. Larsson, angående likvid för urdrucken pilsnerdricka. Härunder drog Johansson kniv och tilldelade Larsson ett svårt knivhugg i halsen, så att halspulsådern blev avskuren. Larsson överfördes omedelbart till sjukstugan där han emellertid efter ett par minuter avled. Larsson var i 40-årsåldern och ogift.

Byggmästare O. Johansson är 67 år gammal. Han har erkänt men framhåller att hans avsikt icke varit att döda.

Rälsspiken på järnvägsspåret.

19-årige Erik Bertil Strand i Borås dömdes till åtta månaders straffarbete för att det han lagt en rälsspik på järnvägsspåret mellan Skogsryd och Frufällan på Borås - Herrljunga järnväg strax före det en motorvagn skulle passera.

Sonen satte eld på sin faders gård.

Kontrollassistenten John Lave Larsson förklarades häktad i Malmö för att han anlagt eldsvidan i Norra Åby. Vid anhållandet gjorde han våldsam motstånd och förklarade, att han icke kunde hjälpa, vad han gjort. Under förhöret erkände han även att han satt eld på sin faders gård i Brönestad, vilken nedbrann den 24 juni 1926. Anledningen härtill var att han blivit förargad på sina föräldrar. Larsson, som är född 1905, har under ett halvt år varit anställd vid kontrollföreningen i Åby. Han verkar som en enstöring.

Stortjuv som fört dubbelliv.

Malmö rådhusrätt dömde i mars månad trädgårdsmästaren Gottfrid Reinhold Tellström, Limhamn, till sex månaders straffarbete för sammanlagt 42 tjuvnadsbrott. Tellström hade levt ett dubbelliv, i det att han var känd som en dugande och välbärgad affärsman med egen fastighet, men nattetid föröfvade han inbrott i Malmö och om-

nejd. Då kriminalpolisen misstänkte att Tellström hade ännu mera på sitt samvete, blev han för några dagar sedan tagen i ett nytt förhör på fängelset i Ystad, där han avtjänar sitt straff. Därvid erkände han också till sist, att han förövat ytterligare 46 inbrottsstölder i Malmö utöver dem han förut erkänt. Kriminalpolisen har därför anhållit att få Tellström transporterad till Malmö för förhör och ny rannsaking.

Ädalskonfliktens eftermäle.

Attentatet mot militärtåget. Polismyndigheterna i Sollefteå landsfiskalsdistrikt ha nu efter ett intensivt arbete ertapat de personer, som natten till den 15 maj förövade attentatet mot militärtåget från Umeå. Taget utsattes som beaktat för vådsam stenkastning strax efter avgång från Långsele station, varjämte personalen upptäckte, att en syll placerats på rälsen. Under de senaste dagarna ha långvariga förhör hållits med ett tiotal ungdomar från Långsele, av vilka de flesta nu erkänt, att de deltagit i attentatet. Några anhållanden torde icke vara att vänta förrän polisutredningen avslutats.

Det har förut omtalats, att man tyckt sig kunna spåra en systematisk plan vid de olika attackerna mot militärtågen till orosområdet i Adalen, och resultatet av utredningen i Långsele avvaktas därför med ett visst intresse.

Senare meddelas ett enligt vad t. f. landsf. Roos meddelat Nya Norrland häktades chauffören Tor Eliasson från Långsele, vilken erkänt, att han kastat sten mot militärtåget vid Långsele samt att han placerat en sliper, över järnvägsspåret. Slipern hade vid tillfället ifråga kastats undan, då taget törnade emot densamma. Rannsaking med den häktade är utsatt att äga rum inför Sollefteå tingslags häradsrätt den 18 dennes. Polisutredning pågår alltjämt.

Enligt vad t. f. landsfogde Roos meddelat Västernorrlands Alleh, har den sedan några dagar anhållne arbetaren Valfrid Helmer Sjödin från Dynäs också häktats såsom skäligen misstänkt för grov misshandel mot arbetsvilliga ombord på ångaren Milos i Sandviken den 13 maj. Sjödin nekar.

Vidare har A. Nordström från Kramfors och Gusten Forsman ställt till polisens förfogande.

Örebro-Kuriren får åtal för "Rapporten".

J. K. har nu uppdragit åt stadsfiskalen i Örebro att utföra åtal mot ansvarige utgivaren av Örebro-Kuriren redaktör Harald Akerberg för artikeln den 18 maj under rubriken "Rapporten", som innehållit smädelse mot kapten Nils Mesterton i och för hans ämbete. Ansvar skall yrkas jämlikt på 3 mor. 8 tryckfrihetsföreläggningen jämfört med 10 kap. 2 par. strafflaggen. Kapten Mesterton skall även beredas tillfälle att i målet föra ersättningsälan.

AXPLOCK.

Förordningen angående förbud mot utförande av vis-

sa äldre kulturföremål har i kenselj givits förlängd giltighet.

Ett gott tillskott till vår fornhistoriska litteratur anser arkivrådet W. Enblom, rektor A. Linnarssons Vadstena läroverks historia vara. Framställningen finner han livfull och medryckande. Under hänvisning till detta uttalande tillstyrker han att rektor Linnarsson får statsbidrag till bokens utgivande.

Lasaretsläkaretjänsten vid länslasarettet i Västervik sökes av amanuensen vid Sahlgrenska sjukhuset i Göteborg S. Petersson, t. f. underkirurgen vid Akademiska sjukhusets i Uppsala kirurgiska klinik S. Richter, e. läkaren vid röntgeninstitutet i Lund W. Sjöberg, lasaretsläkaren K. Michaelsson, Finspång, och förste underläkaren vid Stockholms läns centrallasarett T. Ohlson.

Falska tvåkronor dyka åter upp.

Fiera olika fall av falska tvåkronor ha anmälts till kriminalpolisen. Det var Göteborgsbanken som upptäckte att den mottagit det falska myntet. Vem utpräglaren är, kan emellertid banken icke säga. Detta är det tredje fallet i sitt slag, som hittills kommit till kriminalpolisens kännedom. Förfalskningarna äro ganska väl utförda men mynten äro något lättare än de äkta.

Farligt.

Återigen har en amerikansk läkare förklarat att det är farligt att kyssas, skriver Upa i G. H. T. Tja. Farligt är det kanske inte, men det har sina konsekvenser. Kysser man näpp, medan man är ungar, så blir man gift, lysser man någon efter sedan man blivit gift, så blir man skild. Annars är det rätt märkvärdigt med alla dessa upptäckter, av det farliga och ohygieniska i olika förrättningar. Att kyssas är ohygieniskt, att äta kött är rent av hälsovådligt, att salta maten likaså, men lika väl bar mänskligheten i flera tusen år kyssats, ätit kött och saltat i maten utan att dö ut. Att mänskligheten fortfarande lever är det märkvärdigaste av alla.

Bo med miljonbehållning.

Enligt från Visby ingånget meddelande skulle tillräggarna i framlidne konsul Otto Akermans i Norrköping dödsbo uppgå till över 1 miljon kr och skulderna till omkring 100,000 kr. Konsul Akermans donation till Visby stad till ett hem för pauvres hontoux kommer troligen att uppgå till omkring en halv miljon kr.

Hälikista vid Vimmerby.

Strax öster om Vimmerby på en höjd invid lägenheten Lidkem har påträffats en hälikista. Upptäckten gjordes för en tid sedan, där man var sysselsatt med att från det väldiga stenröset bortföra sten till ett intill pågående vägarbete. Sedan själva toppen bortförts i akttag en av arbetarna att några större stenar och hällar voro lagda på ett egendömligt sätt. Han förmodade att det var en forngrav och gjorde anmälan om fyndet.

Genom d:r Harald Hansson i Gamleby har en undersökning av stenröset företagits. Denna undersökning har ådå lagt att röset gömde en hälikista 5,65 meter lång och 1 meter bred i läge norr-söder. D:r Hansson betecknar hälikistan som ståtlig. Han har

HUR MAN KAN VINNA Extra Prispengar

Hemkokningssektionen

Vid Utställningar och Folkfester!

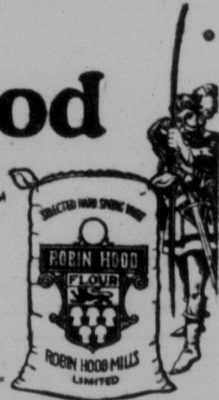
Under 1930 vunno de som använde Robin Hoods mjöl följande priser:

GULDMEALJEN DE TVÅ SILVER MEDALJERNA 103 FÖRSTA PRISER

och en summa av 225 priser i 40 olika varieteter av hembakning i öppen tävling för alla slags hembakat gods av vilken mjölsort som helst vid Västerns utställningar. Dessa skickliga och erfarna bagare påpeka betydelsen av att välja de finaste ingredienser och uppmana till bruket av

Robin Hood FLOUR

OBS! Följ noga prislisorna för provinsiella utställningar, klass "B" och Country Fairs för Speciella Robin Hood Premier.

icke velat öppna den utan vidare tillåtelse från riksantikvarien.

I omedelbar närhet finnas tvorne liknande orödda stenrösen, vilka med all sannolikhet äro gravar från samantid som den första. Uptäckten är så mycket mer betydelsefull som man inom Kalmar län inte känner till mer än två sådana hällkistor, en i norra och en i södra landsdelen.

De ungas avdelning.

Det var en gång en konung i landet Andalusien som var så rik och så mäktig att det inte kunde göra eller få. Han älskade den sköna prinsessan Gioconda. Han gav henne skänker, ädla stenar, stora som nötter, pärlor, sidenbrokader, skimrande spindelvästarna vävnader, vilket allt gjorde henne om möjligt ännu vackrare. Men Gioconda älskade ändå inte den mäktige och rike konungen och han överhoppade henne förgäves med skänker ty hon hade givit bort sitt hjärta till en resande som dragit förbi och som hon nog aldrig skulle återse, men vilken hon ändå inte kunde glömma. Då konungen av Andalusien fick kännedom om detta blev han vred och lät kasta ut den otacksamma över den höga muren som omgärdade riket. Där låg hon nu ensam och övergiven, ett lätt offer för de många rövare som strövade kring utanför riket. Men konungen, som blev vredare ju mera han tänkte på att en kvinna vågade sätta sig upp emot honom, den mäktige och rike, ställde sig på murens krön, drog vredgad samman sina ögonbryn, såg på henne och talade vreda ord till henne. Då han nu stod där fick han se pärlorna på hennes hals och i hennes turban och diamanterna som glittrade på hennes fingrar och han förstod att inte bara hennes ungdom och skönhet skulle locka rövarna utan lika mycket de

lysande juvelerna. Och han ångrade att han kastat ut henne. Men just som han stod där och ångrade sig red en stark beväpnad karavan förbi och i dess mitt red den unge mannen, som vunnit prinsessans hjärta, den som hon aldrig trott att hon skulle få återse. De lysande juvelerna kommo de resande, att trots mörkret bli varse den stackars prinsessan, som från och med det ögonblicket inte var någon stackars prinsessa längre utan en överlycklig varelse. Ty mannen tog henne med i sin karavan och älskade och ärade henne i alla sina livsdagar, ty också han hade förlorat sitt hjärta till den sköna prinsessan Gioconda.

Birgit Borg.

En gammal danslek från Småland.

De som skola vara med i leken bilda en ring, men några gossar få lov att vara inne i ringen. Så dansar man runt ett tag och pojarna gå också runt där de äro inne i ringen. Så börjar man sjunga:

Där gingo ett herrskap i skogen
Sjung trallala, sjung tra la la lej!

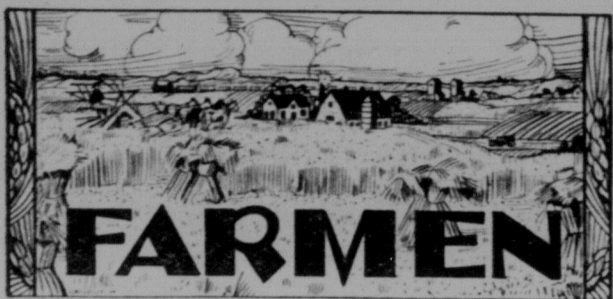
De voro så våta om foten
Sjung tra la la lej!
De skröto om hundra riksdaler
Sjung trallala, sjung tra la la lej!

De ägde knappast en daler
Sjung tra la la lej
(Nu ger pojarna flickorna en korg en nåsduk eller dylikt).

Och korgen jag dig skänker
Sjung trallala, sjung tra la la lej!

En annan jag på tänker
Sjung tra la la lej!
(Nu dansa pojarna med flickorna och svänga om helt lusteliga till dess sången är slut).

Och nu är jag så hjärtans glad,
för när jag fria då fick jag ja!
(Sedan man nu dansat ut är det deras tur som fingor korgen att vara inne).

Rostangripet vete och dess behandling.

Man tycks på många håll hylla den uppfattningen, att förlusten genom sädesrosten å vete kan undvikas genom mejning innan grödan är riktigt mogen. Detta har emellertid visat sig vara mindre tillrädligt. Talrika experiment har utförts under federala jordbruksdepartementets ledning. Botanisk divisionen av Experimentalfarmssystemet har under säsongerna 1927, 1928 och 1929 låtit skära rostangripet vete tolv, sex och tre dagar innan det var fullt moget. Man har jämfört resultaten av avkastningen i dessa fall och därav kunnat sluta sig till denna methods användbarhet och praktiska betydelse.

För utställare att beakta.

Mr. L. H. Newman, den kände spannmålsexperterna, höll nyligen ett uppmärksammat anförande inför Canadian Seed Grower's Association, varvid han framhöll en del för utställare synnerligen viktiga punkter att beakta. Ett idealprov anser Mr. Newman bestå av sädeskorn, typiska för sädeslagets art så jämnstora som möjligt vad beträffar storlek och färg. Provet bör vidare ge ett så levande, kraftigt och vitalt intryck som möjligt och bör till varje pris vara fritt från all orenhet, ogräsfröer etc.

Mr. Newman förordade varmt arrangerandet av grobarhetsprov, såsom ett synnerligen effektivt sätt att bedöma provets värde och utsikterna att erhålla pris för detsamma.

Lån av sparsamhetsskäl

En unik omständighet i farmingen i år är den omfattning och utsträckning, i vilken farmarna låna pengar av bankerna för att kunna göra kontanta inköp av gödningsämnen etc. i syfte att spara pengar genom att undvika räntor, framhåller ett uttalande från Utsädesavdelningen av federala jordbruksdepartementet.

Strävan att spara så mycket som möjligt framträder tydligt vid inköpen av gödningsämnen. Så gott som alla inköp i år ha skett i större kvantiteter, såsom vagnslaster etc. och betalningen har i de allra flesta fall erlagts kontant, varigenom man, kommit i åtnjutande av den stora rabatten, som meddelas vid kontantinköp.

Såväl federala som provinssiella jordbruksdepartement ha givit aktivt understöd till denna strävan för en ekonomisk lanthushållning. Genom denna metod har man vunnit billigare gödningsämnen för farmen, stimulerat omsätt-

ningen av gödningsämnen, ökat bankernas omsättning och slutligen också bidragit till ökandet av fraktgodstransporten inom landet.

Litet om utfodring av råvar.

Om man skall lyckas uppnå ett gott resultat av råvarmning i allmänhet, är det nödvändigt att utfodra djuren enligt en speciell plan avpassad efter säsongen. I likhet med hunden kräver räven en blandad ranson av grönsaker och kött. De vid federala jordbruksdepartementets råvarfarmer bedrivna experimenten ha givit vid handen, att utfodring av kött under de varmare årstiderna kan visa sig menligt för djurens hälsa. Å andra sidan behöva de en lagom portion av kött under senare delen av hösten strax innan djuren beredas för påsning.

Superintendenten för regeringens råvarfarm vid Ottawa har nyligen offentliggjort en officiell rapport över resultaten av där företagna experiment. Rapporten utvisar de uppnådda resultaten av en utfodring av väl avvägda proportioner föda under sommaren, höst och förvinter. Under tiden mellan slutet av maj och början av september har man sålunda utfodrat en blandning bestående av kokt vetemjöl, majsmjöl, havregryn och ris jämte mjölk, jäst, kött, benmjöl och färska grönsaker. Man har funnit att utfodring av färska grönsaker bidragit att påskynda fällningen, som inträffade i slutet av juli månad. Ännu bättre resultat har erhållits av en något mindre komplicerad fodersammansättning bestående av kokt ris och vetemjöl jämte mjölk, jäst, kött, benmjöl och färska grönsaker. Den nya påslen blev i detta fall glansigare och av finare textur, vilket resultat tillskrives användningen av ris i ransonerna.

Kalka och gödsla.

Centralanstaltens jordbruksavdelning, Experimentalfältet, har just släppt ut ett nytt meddelande i kalkfrågan. "Markreaktion och kalkbehov", som behandlar resultaten av ett 40-tal fastliggande fleråriga kalkningsförsök. Det framgår av dessa, heter det i meddelandet, att i de fall, då kalkens verkan inskränkt sig till ett eller annat år för att sedan helt upphöra eller t. o. m. visa skördesänkning, har gödslingen i allmänhet varit begränsad till en måttlig stallgödselgiva åt första årets gröda eller åtminstone varit mycket svag och föga allsidig under hela växtföljden. Synbarligen har kalkningen framkallat ett hastigare lösgörande av växtnäringsämnen i stallgödsel och jord, och den lösgjorda växtnäringen har kunnat bättre utnyttjas tack vare den i allmänhet gynnsammare markreaktion, som kalken åstadkommit. Det hela resulterar i en mer eller mindre kraftig skördeökning under det första året eller de första åren efter kalkningens utförande. Men sedan är jorden på de kalkade rutorna i mer eller mindre grad utsugen och utsvält, och skördarna bli lägre trots gynnsammare markreaktion. Dessa försök giva sålunda påtagliga exempel på ranningen av det gamla ordstävret att kalken gör rika föräldrar och fattiga barn.

Centralanstaltens meddelande sammanfattar situationen så här. Kalkningens verkan är beroende av gödsintensiteten. När man gödslar endast till första årets gröda eller gödslingen varit mycket sparsam under själva växtföljden, har kalkverkan i allmänhet varit god endast under det första eller de första åren. Men där en allsidig och tillräcklig gödsling givits under hela växtföljden, där har kalkens verkan även sträckt sig genom hela växtföljden. Lösen för kemiskt sura fastmarksjordar är därför ej, kalka eller gödsla, utan: kalka och gödsla. Sker så, visar försöksmeddelandet, att fastmarksjordar med för lågt reaktionstal i det övervägande flertalet fall löna en lagom tilltagen kalkning med vackra kalkningsvinster under loppet av de vanliga växtföljderna.

superintendenten mr. C. E. Smith, ett under det ett större mjöl och grönsakskvantiteter i ransonerna ge gott resultat under sommaren och hösten. Köttdieten bör utökas under november och december månader, då 9-12 ons per dag bör utfodras, naturligtvis beroende på råvarnas storlek och allmänna kondition. Vikten har betydligt ökat, från 2 till 1 pund i veckan. Förbättring ha också iakttagits i påsens kvalitet, och en förut brunaktig pås har så småningom övergått till en mera svart färg. Köttfoder under sommaren och förhösten ha däremot visat sig skadligt och menligt inverkan på påsbildningen.

Kalka och gödsla.

Centralanstaltens jordbruksavdelning, Experimentalfältet, har just släppt ut ett nytt meddelande i kalkfrågan. "Markreaktion och kalkbehov", som behandlar resultaten av ett 40-tal fastliggande fleråriga kalkningsförsök. Det framgår av dessa, heter det i meddelandet, att i de fall, då kalkens verkan inskränkt sig till ett eller annat år för att sedan helt upphöra eller t. o. m. visa skördesänkning, har gödslingen i allmänhet varit begränsad till en måttlig stallgödselgiva åt första årets gröda eller åtminstone varit mycket svag och föga allsidig under hela växtföljden. Synbarligen har kalkningen framkallat ett hastigare lösgörande av växtnäringsämnen i stallgödsel och jord, och den lösgjorda växtnäringen har kunnat bättre utnyttjas tack vare den i allmänhet gynnsammare markreaktion, som kalken åstadkommit. Det hela resulterar i en mer eller mindre kraftig skördeökning under det första året eller de första åren efter kalkningens utförande. Men sedan är jorden på de kalkade rutorna i mer eller mindre grad utsugen och utsvält, och skördarna bli lägre trots gynnsammare markreaktion. Dessa försök giva sålunda påtagliga exempel på ranningen av det gamla ordstävret att kalken gör rika föräldrar och fattiga barn.

Centralanstaltens meddelande sammanfattar situationen så här. Kalkningens verkan är beroende av gödsintensiteten. När man gödslar endast till första årets gröda eller gödslingen varit mycket sparsam under själva växtföljden, har kalkverkan i allmänhet varit god endast under det första eller de första åren. Men där en allsidig och tillräcklig gödsling givits under hela växtföljden, där har kalkens verkan även sträckt sig genom hela växtföljden. Lösen för kemiskt sura fastmarksjordar är därför ej, kalka eller gödsla, utan: kalka och gödsla. Sker så, visar försöksmeddelandet, att fastmarksjordar med för lågt reaktionstal i det övervägande flertalet fall löna en lagom tilltagen kalkning med vackra kalkningsvinster under loppet av de vanliga växtföljderna.

Jordbrukets aktuella spalt.

Påbörja gallringen av rotfrukterna

när plantorna erhållit tven-

LEVERANSTIDEN UTGÅR DEN 15 JULI.

Medlemmar av Vetepoolen torde benäget observera att leveranstiden för innevarande pool-år utgår den 15 juli 1931. Spannmål, avsedd att inräknas i 1930-31 års pool, måste vara levererad eller utskäppt till poolen senast detta datum.

Ord. halvårsstämma med Saskatchewan-poolens delegater avhålls i Vetepoolens Byggnad i Regina med början den 7 juli. Efter stämman kommer kungörelse att utfärdas angående principerna för den nya skördens omhändertagande.

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Limited

HUVUDKONTOR : REGINA, SASK.

ne blad förutom hjärtbladen. Tidig gallring lämnar i regel större skörd än sen gallring och endast vid svårartade insektangrepp på plantorna kan sen gallring vara att föredraga. I synnerhet under torra år har tidig gallring av rotfrukterna påtagliga fördelar, ty genom de överflödiga plantornas avlägsnande minskas vattnedunstningen, så att de kvarlämnade plantorna erhåller bättre tillgång på vatten. Vid tidig gallring oroas också gagnsplantorna mindre än vid senare gallring.

Gallringen av rotfrukterna

skall utföras på ett sådant sätt, att avstånden emellan gagnsplantorna bli lagom stora samt regelbundna. De lämpligaste gallringsavstånden för betor äro vanligtvis 10 tum och för kålrötter samma. På varje ställe bör den största plantan lämnas kvar, ty det försprång, som de största plantorna erhållit i början av växttiden, bibehålla de vanligtvis även i fortsättningen. Den lösa jorden bör under gallringen icke fösas ifrån raden, ty om detta sked försämrar tillväxtbetingelserna för gagnsplantorna. På hård jord bör vid gallringen gärna användas hacka, så att jorden kring plantorna samtidigt luckras. Val utförd rotfruktsgallring höjer skörden, starkt utförd gallring sänker densamma.

Besök experimentfarmarna!

Varje canadensisk farmare och även andra ha full rätt, att när som helst besöka landets experimentalstationer, där man under sakkunnig ledning får tillfälle taga del av de senaste rönen inom det agriskulturella området.

Ett stort antal personer draga också nytta av detta erbjudande, men det säger sig självt, att det är ganska svårt att ackommodera ett antal besökande, som komma en och en. Bästa nyttan av ett besök erhåller man, om man arrangerar en gruppresa. Mellan 30 och 100 deltagare i varje grupp är det bästa antalet. En sörre skara blir alltid mera splittrad och kan svårigen bekvämt följa demonstrationerna.

Det kan emellertid vara tillrädligt att göra en del förberedelser för resan. Så till exempel bör man i förväg underrätta superintendenten vid stationen och överenskomma om dag och tid för besöket. Man bör vidare taga med sig matsäck för att arrangera en utflykt i det gröna. Bered eder också gärna för frågor och spörsmål, vilka med nöje efter bästa förmåga komma att besvaras av personalen.

Tolv a femton organiserade grupper besöka årligen Scott Experimental Station under sommarmånaderna, speciellt under juni, juli och början av augusti. Gruppen eskorteras under besöket till farmens olika områden, och medan damerna i regel stanna vid trädgårds- och blomsterplanteringar uppehålla sig herrarna helst vid experimentfälten och i ladugårderna.

Ibland arrangeras riktiga tävlingar mellan gruppernas medlemmar — något som icke äger rum, då enskilda besöka stationerna.

Fråga vem ni vill, om icke ett besök på experimentfälten är mödan värt! På flera platser ha farmareföreningar gjort ett besök på en experimentalstation till en särskild punkt på programmet för sommarens utflykter.

Kring spannmålsutställningen i Regina.

Italien utnämner särskild kommitté.

Italien, som enl. tidigare meddelande beslutat delta i utställningen i Regina 1932, har nu fastare utformat sina planer och för ändamålet tillsatt en speciell nationalkommitté, vars uppgift blir att ordna samtliga med deltagandet sammanhängande frågor och uppgifter. Samtliga medlemmar av kommittén äro experter inom sina resp. områden, och det kan kanske förtjäna att här anmärkas, att majoriteten av dem deltog i den bekanta vetekonferensen i Rom för en tid sedan. En del av kommittens ledamöter komma att personligen närvara vid utställningens öppnande.

Majs från ett av världens största majsfält, kommer att

utställas i Regina nästa år. Farmen, där majsen odlats, har en areal av 43,000 acres och antalet arbetare uppgår till 1,200 man. Den är belägen i Nova Sad i Jugoslavien och skötes av ett bolag, vars styrelsemedlemmar komma att besöka Canada i samband med utställningen.

Ett 20-tal farmare i Salmon Arm distriktet, B. C. komma att delta i utställningen och ett lag ungdomar från samma plats ämna pröva sina krafter i bedömningstävling.

Stort intresse även bland ensilada.

Om den stora världsutställningen av spannmål i Regina 1932 tilldrager sig uppmärksamhet från så gott som samtliga jordbruksländer i världen, så har den också vunnit enskildas bevägenhet.

Mr. L. C. Tipper från Ribbesford, Birmingham, England anser det vara väl värt att göra en resa till Canada sommaren 1932. Till sekretariatet har ingått meddelande om denna hans avsikt.

Mr. T. är 76 år gammal och anser det ganska svårt att planera allt 12 mån. i förväg, men önskar icke dess mindre göra Canada ett besök. Han har alltså hyst stort intresse för agrikulturella frågor och är förutom ord. i Birmingham Chamber of Agriculture ävenledes president för ett stort antal sammanslutningar av liknande art.

Mr. T. besökte Canada senast 1927 i samband med Ottawa-utställningen av Fjäderfå och den i samband därmed ordnade världskongressen. År 1932 hoppas han få återvända till landet, denna gång som besökare vid Världsutställningen av spannmål.

Av animaliska födoämnen är mjölk billigast.

En intressant utredning verkställd av Socialstyrelsen.

I det senast utkomna numret av Sociala Meddelanden lämnas en redogörelse för en intressant utredning över födoämnenas pris och näringsvärde i vårt land. Undersökningen ingår som ett led i de beräkningar av detta slag, vilka beslutades vid tredje socialstatistiska konferensen i Genève 1926. De nu framlagda siffrorna hänföra sig till den genomsnittliga prisnivån under 1930.

Såsom utgångspunkt för bedömandet av frågan, om ett varuslag är dyrt eller billigt i förhållande till sitt näringsvärde, har använts medeldyrheten per 10,000 nettokalorier i en vanlig arbetarkeest. Härvid har hänsyn icke kunnat tagas till andra omständigheter, som måhända väl motivera förekomsten i kosthållet av jämt väl de här såsom dyra betecknade varuslagen, såsom deras äggtviterikedom samt halt av vitaminer och för kroppen nödvändiga kemikalier. Kostens sammansättning bland bättre ställda arbetare och tjänstemän av lägre grad i städer och industriorter är i detalj uttrönt genom socialstyrelsens levnadskostnadsundersökningar. Vid den senast verkställda undersökningen avseende år 1923 och omfattande nära 1,200 dylika familjer, fann man, att kostnaden per 10,000 nettokalorier enligt den senaste prisnivån

uppgick till ej fullt 4 kr. Härvid har man tagit med i beräkningen samtliga födo- och njutningsämnen alltså även en del artiklar med intet (exempelvis kaffe, te, kryddor) eller relativt lågt näringsvärde i förhållande till sitt pris (exempelvis vissa grönsaker och konserver). Omräknas nyssnämnda kostnad efter prisnivån år 1930, erhåller man en genomsnittskostnad per 10,000 nettokalorier av kr. 3:30 mot 3:55 under 1929. I medeltal för åren har sålunda vid oförändrad förbrukning livsmedelsbehovet kunnat täckas 7 proc. billigare under 1930 än under 1929.

Uppgifterna för samtliga orter enligt medelpriserna för år 1930 visa, att de medtagna varuslagen genom nämnda genomsnittskostnad, kr. 3:30, uppdelas i två naturliga grupper, den ena bestående av billigare, nästan uteslutande vegetabiliska ämnen, den andra av dyrare, animaliska. Av de vegetabiliska är ingen artikel dyrare än genomsnittskostnaden, varemot av de animaliska endast sepefärd och oskummad mjölk är billigare.

De i förhållandet till näringsvärdet allra billigaste livsmedlen äro mjölk, gryn, socker, ärtor och potatis. Ihäggkommas bör likväl, att mjölk och gryn merendels kräva en rätt kostsam beredning, innan de kunna tillgodogöras; deras prisbillighet i förhållande till en del andra varuslag, exempelvis mjölk och bröd, är följaktligen till en del skenbar. Därefter komma bland de billigare livsmedlen bönor, margarin, bröd och mjölk.

Skillnaden mellan de animaliska standardartiklarna i bördes är med avseende å kostnaden för 10,000 nettokalorier mycket större än mellan de vegetabiliska. Näst efter mjölk i prisbillighet komma smör, fläsk, salt still, ost, färsk sill och strömming.

I förhållande till näringsvärdet bör kött till de mycket dyra varuslagen; ägg är ännu dyrare och färsk fisk (utom sill och strömming) allra dyrast. Hur dyra dessa sistnämnda livsmedel faktiskt äro i förhållande till sitt näringsvärde framgår måhända mera tydligt därav, att för att kostnaden per 10,000 nettokalorier skall sjunka till normalvärdet 3:30 kr. fordras ett pris för ägg av 46 öre per tjog, för torsk 15 öre, för abborre 17 öre och för gädda 14 öre per kg.

Den ordning i prisavseende mellan varuslagen, som nu iakttagits för år 1930, fanns i stort sett även 1929, dock att skillnaden mellan dyr och billigare livsmedel ytterligare ökats något sedan sistnämnda år. Samtliga vegetabiliska livsmedel utom margarin uppvisa sålunda lägre medelpris under det sistförflutna året och av de animaliska har underare hälften blivit billigare, varemot sill och färstek fördyrats och röststek samt strömming, torsk och abborre äro oförändrade.

Mjölkproduktionen under sommaren.

Under senare delen av varen och början av sommaren uppfattas i regel maximumproduktionen av mjölk i farmarna. Helt naturligt är detta en följd av rik tillgång på lämpligt foder i form av bete samt på grund av välbeförlig motion åt kreaturen.

Det första, gröna gräset innehåller emellertid ytterligt små kvantiteter av fasta, torra bestandsdelar, vilket gör att korna under dylika omständigheter för att hålla sin produktion uppe måste äta enorma kvantiteter. Det är därför tillrådligt att låta övergången från vinter- till sommarutfodring ske så smidigt som möjligt.

Senare delen av juli och augusti är den svåraste tiden att hålla djuren i kondition. Betsmarkerna äro i regel torra, och hettan är ofta intensiv. En kor, vars produktion går ner under denna del av året kommer svårigen tillbaka till normalproduktion även med den utomordentligaste utfodring. Man bör under denna period åtgå på foder. Den bästa metoden är att utfodra spannmål under säsongerna då betsmarkerna äro dåliga. Härvidlag kunna ensilage, alfalfa, sötklöver, havre och majs etc. utgöra en ypperlig hjälp. Tillgång till brom-gräs och sötklövervall spelar givetvis stor roll och är också det enda, som till fullo kan utgöra god betsmark för högmjolkande kor.

För fågelvänner.

Inom fågelvärlden, liksom inom den övriga djurvärlden, finna vi olika arter, en del äro fredliga, en del krigiska, en del osällskapliga, en del sällskapliga o. s. v. De små sångfågellarna äro fredliga varelsor, som leva ett lugnt och tillbakadraget liv hela sommaren, medan de flesta kråkfågellarna och trastfågellarna äro krigiska gynnare. Osällskapligare fåglar äro en del trastar och flera vadare får man leta efter, medan kråkfågellarna och finkfågellarna äro synnerligen sällskapliga.

De sällskapliga fåglarna samlas fram på eftersommaren och hösten i stora skaror, som stryka fram över hela landet från den ena platsen till den andra. Dessa flockar bli större för var dag, och man kan fram i oktober och november få se t. ex. kajflockar på flera tusen individer.

Det är något egendomligt med dessa flockar. Vi stå och betrakta det störliga skadespelet, då en kajflock en morgon höjer sig ur några träd, kronor för att söka föda, man ser hela flocken som en enda svart böjlig skiva höja sig ur toppen precis på en gång, än ser man skivan i ena kanterna börja ljusna, då flocken

ändrar riktning och ser huru i ett slag hela skivan blir ljus. Nu höjer den sig. Det går ej jämt uppåt på ett enda sätt utan på tusen. Men man ser, att vid alla höj- och vändningsmanövrerna vridas alla vingor som på befälloing på en gång, än åt det hållet, än åt det. Flocken försvinner snart på en enorm höjd. Man skönjer den endast då och då, då de tusen vingarnas hela yta är vänd mot en. Men nu sänker sig flocken. Som en rad av mörka fläckar sjunker hela skaran med mot jorden, kommer närmare och närmare. Nu är den så nära, att man kan se den hela tiden, även då vingarnas bredsida ej är vänd mot en. Men ouppörligt växlar bilden mellan ett tusental smala kanter och kroppar och vingor och nästar en enda mörk yta av dessa. Flocken är på endast tre, fyra hundra fots avstånd från marken och börjar visa tecken till avsikt att slå ned på fältet. En och annan kaja bryter sig ut ur svärmen, som i vida bågär än höjande, än sänkande sig kretsar över fältet. På styva vingor glida allt flera kajar ned mot marken, och till slut sveper återstoden av flocken i en elegant bågformig sväng ned över fältet, där individerna under därnande väsen ta mark.

Men det var icke blott det ståtliga i själva synen man faste sig vid; det hela verkar egendomligt. Man frågar o villkorligen sig själv vad överjordisk makt som manövrerade, denna väldiga skara, vilken som en väl inövad krigstrupp gjorde höger och vänster om där uppe i luften. Man frågar strax vad överjordisk kraft som ledde skaran, ty man kan ej fatta annat än att något för oss ofattligt, någon andekraft, alltså något från universum kommande påverkade fåglarna man såg. Man tror, att alla kajorna vid alla dessa manövrer på en gång grepos av en instinkt, en kollektivinstinkt att höja eller sänka sig. Detta är naturligtvis den enklaste förklaringen, den mest poetiska. Det är just här för alla våra ornitologer förklara saken som ovan; de äro alldeles för mycket svärmare och för lite vetenskapsmän. Nämnda förklaring är nämligen ej riktig. Den, som ingående studerar olika fåglars flockliv vår och höst, blir allt mer och mer övertygad om, att någon instinkt här ej föreligger utan att en av desvarade han, och det undermånga fåglarnas vilja på ettliga är, att de inte kan betecknas till de andra fåglarna.

Instinkt är ett för vitt utbrett ord i forskningen om djurens liv. Allt får ej förklaras vara instinkt, ty även om alla djur ej äro så kloka som t. ex. hästen och hunden, så ha de dock en medveten förmåga att i någon mån tänka, och deras förmåga att meddela sig med varandra torde vara ett erkänt faktum.

Folke Rösjö.

Den dresserde sillen.

En person i det i inre av Tyskland, som var stor vän av djur, sände en gång bud till Hamburg efter en levande sill, som han ämnade dressera. Först försökte han vänja sillen att leva i sött vatten, och detta lyckades även på så sätt, att han för varje dag tog bort ur det kärl, vari sillen förvarade, litet salt vatten och i stället slog i en motsvarande mängd sött, tills slutligen endast sött fanns kvar. Därefter försökte han att vänja sillomkring över allt i huset samt upp och ned för trapporna. Slutligen följde hon sin herre vart han gick. Olyckligtvis fick den trogna sillen en sorglig ändalykt. En dag var hon ute och promenerade med sin herre. De gingo över en bro, och den stackars sillen föll ned genom en springa på bron och drunknade. Hon hade glömt att simma.

— Har du nån aning om var min rakkorste är?

— Den använde jag i går när jag målade fönsterlisten i hönhuset. Den står i en terpentinkopp på översta hyllan i skåpet.

— — —
— Hon är en väluppfostrad flicka, er dotter. Alltid går hon med sedesamt nedslagna ögon.

— Ja, hon har gjort så allt sen hon hittade ett armband för ett par år sen.

— — —
Hon var en mycket poetisk själ, varemot hennes fästman var mycket prosaisk och rättfram.

— O, älskade John, sade hon en dag, jag kan inte förstå, att du skänkt mig din kärlek, nä, det finns så många andra söta och rara flickor. Tala om för mig, hur det kom sig.

— Det vet jag inte själv, men jag är övertygad om, att någon instinkt här ej föreligger utan att en av desvarade han, och det undermånga fåglarnas vilja på ettliga är, att de inte kan betecknas till de andra fåglarna.

MACDONALD'S Fine Cut

Bästa tobak... för dem, som rulla sina egna cigaretter.

Cigarett-papper gratis **ZIG-ZAG** i varje tobakspaket.

15

ZIG-ZAG

CANADA'S FINASTE CIGARETT-TOBAK

Svenska Canada-Tidningen
 Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.
 P. M. Dahl
 Managing Editor
 Tröskes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co. Ltd., ett aktiebolag instituerat under pro- vinsen Manitobas lagar, med utgivnings- office and place of business, 325 Logan- ort 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Swedish Canada News
 The Canadian Swedish Home and Farm Journal.
 P. M. Dahl
 Managing Editor
 Printed and published every Thurs- day by the Canada Weekly Printing Co. Ltd., a joint stock company, incorporat- ed under the laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Manitoba.

KRING ETT ORDSTÄV.

En gammal folksägen förtäljer om en fader, som icke hade länge att leva och som sammankallade sina söner för att giva dem ett sista gott råd, innan de skulle begiva sig ut i livet. Sönerna voro sju till antalet, och då de kommo in i faderns rum, visade han dem en bunt med tio kappa, också sju till antalet. Han bad den äldste och starkaste av sina söner att söka bryta sönder kappbuntan — men sonen kunde icke. Så bad han sönerna taga en kapp i taget och se om de då, var och en för sig, kunde bryta dem — och inom kort voro alla kapparna sönderbrutna. Den gamle fadern sade då till sönerna: "Tag detta som en lärdom med Eder ut i livet. Eniga kunna Ni stå starka i livets prövningar — erskilda brytas ni utan svårighet. Det är kanske mängden gång svårt att vandra enighetens väg, men den är värd det, och först sedan ni förstått detta kunna Ni undanröjva livets största svårighet och fiende — splittringen."

Den här historia är ofantligt betydande för Canadas svenskskretsens rörelse. Vi hava de sju om icke flera föreningsarna arbetande var för sig, strävande var för sig, att uppnå sina mål, av vilka dock ett är gemensamt för dem alla: Tillyrings- tagandet av de gemensamma svenska intressena. Men ar- beta de samman, dra de icke var sin kapp ur buntan? Vis- serligen värjande den så mycket som möjligt, men dock ut- sättande densamma för faran att en vacker dag ligga bruten och tillintetgjord i en smutsig bakgård?

Vore det icke logiskt att bland organisationer, som hava detta gemensamma mål att kämpa för, det skulle finnas både förståelse och en känsla av samhörighet, i stället för uppbyggda och uppkonstruerade småviktigheter om att jag kommer först i kampen, jag har gjort mera eller jag har privilegier på detta slags arbete, de andra, tja dem ger jag tusan i? Ha vi icke hört denna tomma och intetsägande frasiologi i splittringens tecken tusen gånger såväl som en gång?

Man har en viss egenkär förmåga att tro så oerhört myc- ket om sig själv, lita på sin egen kärps styrka och krafter. Man betraktar andra organisationer som något mindervär- digt. Man klassificerar dem efter deras yttre verksamhet, man kan icke förstå, att t. ex. en svensk fotbollsklubb eller för all del en skandinavisk, också arbetar för samma mål. En sådan klubb strävar nämligen på sitt sätt att fästa all- mänhetens uppmärksamhet på de svenska utvandrarernas sportstandard. Det kan tyckas att Vikingarna t. ex. gjort det uselt i år, de ha förlorat matcher o. s. v., men de ha mängden gång begivt sig ut till tävlingsfältet utan att hava fått ett ordentligt mål mat vare sig den dagen eller den förra — och att under sådana förhållanden kämpa en match mot en stark och ofta nog mer eller mindre professionell förening, visar att historien om kapparna samlade och en- ade betyder oerhört mycket.

Kanske är exemplet icke taget från en av de mera bety- delsefulla föreningsarna, men det ger dock en god illustra- tion åt vad som kan uppnås om bara viljan finnes. Och hur mycket större vilja och ansvarskänsla skulle man icke kunna ha rätt att begära av de större föreningsar- na, de som kunna glädja sig åt kraftigt medlemsnummer, de som hava nationell karaktär, de som direkt i en form eller annan arbeta för realiserandet av ett och samma mål. Skulle man icke ha rätt att av dem i första handen fordra både förståelse och tolerans för de andra organisationernas verksamhet, i stället för en konkurrens om medlemmar — en konkurrens om själar, som det för ett tjugotal år sedan hette, då Lewi Petri började sin bana i Sverige som pingst- vännernas ledare.

Är det dit svenskt föreningsväsende i Canada söker nå, blir resultatet ytterligare splittring och oenighet.

Vi hoppas emellertid att den tidens rent av osmakliga konkurrens aldrig skall vinna säte inom det föreningsliv, vi dock alla hålla så styvt på och vilket också borde vara oss till gemensam nytta.

Kampen här gäller nämligen att uppnå samarbete, enig- het och förståelse, och den kampen kan aldrig föras till slutlig seger, om vi icke också utåt visa prov på att vi fun- na mötas under samma tak och i gemenskap och all ärlighet dryfta de frågor, som dock innerst betyda så mycket för oss. Låt oss komma bort från den kalkborgerliga synen på tingen och i stället visa oss villiga att bistå, stödja och främja varandras intressen.

Ett litet exempel på hur trångsyntheten kan komma till uttryck utspelades nyligen inom en av våra svenska orga- nisationer, som i likhet med så många andra arbeta för enighet bland vårt folk. Ett förslag väcktes om att sända en hälsning till en annan förening, som också uppsatt sam- ma mål på sitt program. Man beslöt sända hälsningen, men efter mötet steg en av den förra föreningsens medlem- mar fram till förslagsställaren och gav honom en kraftig åthutning, påpekade att förslagsställaren icke godkände den andra organisationens programpunkter (vilket var fullt korrekt) och avslutade harrangen med att kalla honom "two-faced."

Utgör icke detta ett ganska rätta tiden att nu, i svårighet- belysande exempel på hur ternas dagar, slå ett verkligt, annars dugliga, intresserade och ansvarskännande före- tats slag för att skapa den all- ningsledamöter uppfatta or- sidiga, enighet, det utvidgade det enighet, så fort det gäller förtröendet och den för fram- annan organisations ar- tiden så viktiga förståelsen bete? Man skulle nästan va- för betydelsen av det svenska vara hägad att framhålla att föreningslivets inriktande på ett sådant småsinne och per- samhörighetens grundval? sonlig eller icke personlig oförståelse för andra organi- sationer tyder på rent av ovilja eller oförmågenhet att i en annan organisations verksamhet se något gott och ädelt. Att man kan se detta goda och ädla inom sin egen förening är ej nog, man måste skapa vidgad syn på så viktiga förhållanden som att även hos en annan organisa- tion kunna se det goda som finns där.

Låt oss svenskar, vi må bo i stad eller i bygd, komma från sådant pjoskeri. Må vi glädjas åt varje framgång som göres av en eller annan förening, därmed bevisande att vi alla kunna se på tingen konstruktivt och objektivt. Vårt svenska föreningsliv är ett livsvillkor för enig- hetstänkens fostrande. Vi äro skyldiga oss själva, våra före- gångare och efterkommande att så omhulda det, att vi i samförstånd verka för det- sammans vidmakthållande och utveckling under tider som komma och för generationer som följa.

Mången gång hör man folk säga: Hur kan du vara med i den föreningen, när du är med i denna?

Är detta icke det mest ty- piska utslag av trångsynthet och illvilja?

Jo, det är både trångbrö- stat och olikhet Sveas folk. Det skapar bitterhet i den enskil- de föreningsmedlemmens hjärta, det skapar ovilja och missförståelser i det oändliga — och där är själva kärnan till vårt uppsplittrade före- ningsliv i Canada.

Det är sant, att dylika fenomen icke bara finnas förlagda till vårt land. Vi träffa dem beklagligtvis över hela världen. Men på många stäl- len har man lyckats finna bot för denna ovilja att se saker och ting mera objektivt. Man har bildat en samarbetskom- mitté mellan de olika organi- sationerna. Delegater ha ut- setts, bildat sin egen styrelse och sålunda formerat en cen- tralorganisation för allt före- ningsliv å den plats sådan förståelse skapats. Denna samarbetskommitté kan utföra stora ting för att uppnå den rätta förståelsen mellan de olika organisationerna. Den kan utjämna misshälligheter och den kan, då det gäller att visa prov på vad vårt foster- land givit den övriga världen i kulturella, vetenskaps- och litterära mästerverk, sätta sig i svetsen för en dylik intel- lektuell uppvisning och göra det på ett värdigt och upp- skattat sätt.

Det har funnits tider av svårighet och umbäranden då svenskarna kunnat samlas omkring de nödådande och sjuka. Det har gått förvä- nansvärt lätt att stödja andra — men det har varit omöjligt att stödja sig själva. Nu är vårt svenska föreningsliv in- för en svår kris, liksom allt annat här i landet. Vore det icke på sin plats att under- stödja det mera effektivt än någonsin förr? Vore det icke

I varje fall kommer det att dröja, förrän världsekonomi- en åter inlänkats i lugnare fåror. Detta innebär natur- ligtvis icke, att slazet vore förlorat och att vi skulle ha orsak att låta liknöjdhetens och förtvivlans demoner få makt över oss. Tvärtom gäller det att lugnt och kallt in- ställa sig efter de nya förhål- landena. Lyckligtvis tyder mycket på att vår anpass- ningsförmåga icke svikit oss, varför vi med förtröstan kun- na se tiden an i väntan på den gryning, som förr eller senare med naturödvändig- het skall följa efter depres- sionens mörker.

ARBETSLÖSHET OCH FÖRSÄKRING.

ARBETSLÖSHETSPRO- BLEMET HAR DESSVÄRRE

på grund av de försämrade konjunkturererna fått ökad aktualitet. I vårt land står federalregeringen i en synner- ligen prekär situation, då den, som vi ju alla veta, invaldes i huvudsak därför, att god- troget folk trodde på deras löften om att arbetslösheten skulle bli slut, så fort de konservativa kommo till mak- ten. King-regeringen fram- höll i otaliga valtal att ar- betslöshetsproblemet hade internationell karaktär, och att ingen enskild regering kunde råda bot för en inter- nationell sjukdom.

Här i landet ha vi debatte- rat, diskuterat och förhand- lat i det oändliga om hur att råda bot för den alltmer till- spetsade situationen, och det enda allvarigare förslag, som framkommit i samband med alla dessa konferenser har framlagts av aldermannen i Winnipeg's stadsstyrelse Ralph Maybank, som samti- digt är ordförande i stadens arbetslöshets- och nödhjälps- kommitté. Han yrkar på ar- betslöshetsförsäkring, och hans förslag har vunnit ett synnerligen kraftigt stöd.

Även i Sverige har man samma svårighet och enligt senaste hit anlända exemplar av tidskriften Sunt Förnuft, har svenska regeringen ställt i utsikt att taga upp frågan till allsidig prövning. Infor den diskussion som alltså fö- restår i Sverige såväl som i nästan alla andra länder, har redaktionen ansett det vara av värde att framföra några av de synpunkter, som enligt dess mening böra anläggas på problemet.

Vi taga oss därför friheten i det följande citera tidskrif- ten:

I samband med de fram- ställningar, som regeringen gjort till årets riksdag röran- de anslag av olika natur för arbetslöshetens bekämpande, har regeringen ställt i utsikt att inom kort upptaga arbeta- löshetsfrågan till en allsidig prövning. Anledningarna till denna utfästelse synas vara att söka dels i arbetslöshetens ökade faktiska aktualitet till följd av den rådande interna- tionella krisen, dels i den poli- tiska aktualitet, som frågan kommit att få genom att ut- göra det enda återstående mera "dragande" agitations- nummer av socialpolitisk na- tur. Rörande båda dessa si- dor av saken har den upp- märksamme iakttagaren kun- nat få bevis under den gån- na riksdagen. Arbetslöshetens större räckvidd har kommit att kraftigt påverka riksdagens beslut om vittgående anslag i direkt eller indirekt arbetslöshetslindrande syfte. Det principiellt viktigaste beslutet synes därvid vara godkännandet av regeringens program om beredskapsar- beten, avsedda att ingå som ett led i en konjunkturutjämnan- de verksamhet från statens sida. Accepterandet av dyli- ka åtgärder innebär, att stats- makterna bundit sig för en positiv arbetslöshetspolitik, medan statens handlande bit- tills endast avsett en lindring av arbetslöshetens verkningar för individen. Vidare har ar- betslöshetsfrågan ur rent poli- tiska synpunkter blivit en förslagsfråga genom att den allt hårdare konkurren-

sen mellan de olika arbetarpartierna — bl. a. inför nästa års riksdagsmannaval — ökat styrkan i kraven på omfattande statliga åtgärder för de arbetslösa understöddande, huvudsakligen tänkta realiserade i form av arbetslöshetsförsäkring. Då arbetslöshetsfrågan sålunda står inför en omprövning, vilken kan komma att medföra långtgående konsekvenser för vårt sociala o. ekonomiska liv, synes anledning föreligga att åtminstone fråga några principiella och praktiska kommentarer.

Arbetslösheten är nu en gång för alla ett socialt ont av annat slag än andra krämpor i samhällskroppen. Sjukdom kan botas med läkarevård och medicin, invaliditet till följd av olycksfall i arbetet kan neutraliseras med tillhjälp av proteser och alkoholism kan avvärdas genom lämplig anstaltsvård. Men under det att dylika ineffektiva försök äro förtärliga, låter sig däremot arbetslösheten icke övervinnas endast genom stegrade prestationer från stat och kommun. Och vidare bör märkas, att det redan fråga om sjukdom, invaliditet etc. ofta är svårt att objektivt konstatera det onda men ifråga om arbetslöshet erbjuder det i många fall än större svårigheter att avgöra huruvida ofrivillig och oförvårdad arbetslöshet verkligen föreligger. I svårigheten att bedöma arbetslöshetens objektiva förefintlighet och i risken att genom samhällelig hjälp äventyra dess övervinande ligga arbetslöshetsfrågans stötestenar.

Från visst håll i vårt land hör man det ständiga talet om vår socialpolitiska efterblivenhet och den svenska arbetslöshetsfrågans lidandes historia. Man pekar på alla de länder, som redan infört arbetslöshetsförsäkring och därmed bundit sig för någon form av lagstadgad och fixerad understödsrätt vid arbetslöshet. Man glömmer emellertid att samtidigt tala om, vilka konsekvenser en dylik försäkring medfört för möjligheterna att bemästra arbetslösheten samt vilka kostnader den dragit med sig. Icke något land kunde sålunda med tillhjälp av försäkringen bemästra den arbetslöshetsbörda, som fredskrisen 1920—22 förde med sig. Sedan försäkringsramen sprängts, måste nämligen staterna fylla understödsfonderna genom direkt subvention, och den "rätt till understöd," som försäkringen skapat, måste tillgodoseas antingen genom extraordinära understöd ur nämnda fonder — utan motsvarande personliga inbetalningar — eller från andra organ för samhällshjälp, såsom fattigvård, hjälpkassar o. s. v. Det beklagliga är emellertid, att det frikostiga understödet av de arbetslösa icke förmått avvända arbetslöshetens onda och icke befrämjat individernas strävan att själva skaffa sig utkomst.

Från början får man göra klart för sig, att arbetstillfällenas flod icke flyter jämnt fram, varken är efter år, eller månad efter månad. Världsmarknadsläget ständiga forskjutningar i fråga om efterfrågan å de tusentals olika förnödenheter, som mänsk-

ligheten begär för tillfredsställande av sina växlande konsumtionsbehov, framvingar ett ständigt aktgivande på vad som kan bli föremål för lösnande produktion — en förutsättning för att icke sparkapitalet skall förtäras och misshushållning med råmaterial och arbetskraft skall äga rum. Tekniken gör nya rön, råvarutillgången skiftar, standardiseringen fortskrider och kravet på effektivaste utnyttjande av produktionsfaktorerna medföra ständiga justeringar av produktionsmaskineriet för konsumtionens bästa och billigaste tillgodoseande. Allt detta skapar ständiga anpassningsproblem, vilka ävenledes gå ut över arbetskraften. En näringsgren inskränker driften och entledigar delar av sin arbetsstyrka, en annan efterfrågar starka och villiga armar för igångsättande och utvidgande av tillverkningsgrenar, vilka tillgodose allmänhetens behov o. samtidigt giva sina utövar bärning och lämna ränta på insatt kapital. Hela denna rörliga ekonomiska värld kräver, att arbetarna såsom produktionsenheter kunna ställas till förfogande, där man bäst behöver dem och där de också kunna få sin rikligaste försörjning.

Liksom konjunkturerna på marknaden angiva produktionsmaskineriets lämpligaste inriktning, så beteckna de årligen förekommande säsongs- och svängningarna i arbetstillgången inom skilda näringsgrenar en fingervisning om var man under olika årstider kan hämta sin utkomst. Hela näringslivet arbetar med starka och tydliga pulslag, och det är givet, att ett noggrant aktgivande härpå skapar den mest tillfredsställande behovstäckningen och skänker arbetskraften den gynnsammaste försörjningen. Ett tillvaratagande av dessa möjligheter är den viktigaste förutsättningen för arbetslöshetens övervinnande.

Härmed är också programmet i arbetslöshetsfrågan klart angivet: ingenting får resa hinder i vägen för att arbetskraftens fördelning å landets olika näringsgrenar blir den efter förhållandena gynnsammaste. Ett förhindrande härav är ett brott icke enbart mot samhället utan också mot individen. Ty intet arbetslöshetsunderstöd eller nödhjälpsarbete i världen kan överflödiggöra tvånget till anpassning i det ekonomiska livet; anpassningen kan fördröjas, men icke förhindras. I den mån arbetslöshetstillhjälp bromsar denna anpassning, bli kostnaderna för densamma en dubbel börda för samhället: dels förlänger den arbetslösheten genom att vända bort individens uppmärksamhet från arbetsmarknad och arbetstillfällen, dels tynna kostnaderna i sista hand näringslivet och företagarverksamheten, varigenom arbetsmöjligheterna komma att bli beskurda.

Arbetslösheten såsom rubbningsfenomen kommer alltid att bestå. Den är en exponent på näringslivets ständiga anpassningsprocess o. kan endast användas, om man oavlatligt beaktar de växlande sysselsättningsmöjligheterna. I första hand innesluter sålunda arbetslöshetsfrågan ett rent tekniskt problem: att skapa en sådan fördelning av arbetskraften inom olika or-

ter och yrken, som motsvarar behovet. Man har här uppgifter, som falla inom ramen för offentlig arbetsförmedling och samhällets yrkesutbildning. De hinder för arbetskraftens rörlighet, som kunna uppresa sig, måste sålunda allra först avhjälpas. Det är därvid självklart, att en avtagande rörlighet hos arbetskraften, som kan föras tillbaka till minskad individuell benägenhet för omflyttning och anpassning, eller som är att tillskriva en skrämslig avgränsning av olika arbetsmarknadsområden, icke kan godkännas från samhällets sida och sålunda icke får befastas genom arbetslöshetsförsäkring. En försäkring, som vore knuten till vissa yrken och tillerkände den arbetslöse understöd om arbete icke stöde att uppbringa på den egna orten och inom det egna yrket, bleve en ren yrkesförsäkring, som direkt bromsade upp omflyttning och anpassning på arbetsmarknaden och konserverade arbetslösheten.

Utöver den tekniska sidan av saken kan man i stor utsträckning föra tillbaka arbetslösheten till en fråga om löner och arbetsvillkor. Trots allt tal om att "arbetskraften icke är en vara," eftersom dess bärare är en mänsklig individ, kan man icke komma ifråga, att prissättningen på produktionsfaktorn arbetskraft är av samma avgörande betydelse för dess utnyttjande i produktionen som prissättningen på alla andra ekonomiska enheter. Liksom en större eller mindre del av en vara förblir osåld, om den bjudes ut till ett pris, som håller köplusten tillbaka, så kommer efterfrågan på arbetskraft att begränsas, om arbetslönerna överskrida den nivå, vid vilken det ur produktionsynpunkt är förmånligt att utnyttja all förefintlig arbetskraft. En löneutveckling, som skarpt avviker från prisförändringarna på andra produktionsfaktorer och varor, och som medför starkt stigande arbetskostnader, synes icke i längden kunna undgå att påverka efterfrågan på arbetskraft. Den under senare år allt mera omfattande rationaliseringen, vilken innebär utbytande av manuell kraft mot maskinell, är ett direkt bevis på konsekvenserna av en prononcerad löneutveckling. I den mån näringslivets allmänna expansion icke förmår hålla jämna steg med rationaliseringen och kompensera dennes arbetsbesparande verkningar, kommer resultatet att bli stigande arbetslöshet. Arbetslösheten utvecklades sålunda icke oberoende av den prisnivå, till vilken arbetskraften utbjödes, och en monopolistisk lönepolitik blir därför icke utan skuld till uppkomsten av arbetslöshet. Vid sina åtgärder i arbetslöshetsfrågan får därför samhället icke förbise det samband, som kan förefinnas mellan å ena sidan förefintlig arbetslöshet och å andra sidan individuell lönestelhet o. kollektivt lönetryck. Därast en arbetslöshetsförsäkring lade början av en stel och monopolistiskt betonad lönepolitik på samhället, genom att försäkringen omhändertog den arbetslöshet, som en dylik politik skulle avsätta, kom de självregleringen av arbetsmarknaden att upphävas och arbetslösheten att bli konstant.

Till dessa principiella synpunkter knäta slutligen knytas några praktiska erfarenheter.

Det är en känd sak, att arbetslösheten icke ens under de svåraste tider är en generell företeelse utan knuten till endast en del av arbetarstammen. Och även om stora grupper arbetstagare kunna bli drabbade av arbetslöshet är dock risken att förbli arbetslös under någon längre tid tydligt koncentrerad. Arbetslöshetsrisken är sålunda icke jämnt fördelad. Därast så vore fallet, skulle en arbetslöshetsförsäkring kunna verka utjämnande på arbetslöshetsbördan. Erfarenheterna ha emellertid givit vid handen, att den massarbetslöshet, som kan bli följden av en såväl som kris, icke kan effektivt lindras av en försäkring, enär en sådan icke kan vara byggd för dylika eventualiteter. Under mera lugna konjunkturförhållanden, då näringsliv och arbetsmarknad visa relativt godartade förändringar, blir en försäkring likaledes mer eller mindre effektiv, eftersom arbetslösheten då nästan helt beror arbetare med bristfällig yrkesutbildning och överhuvudtaget begränsade individuella förutsättningar. De då uppträdande arbetslöshetsfallen äro mer eller mindre långvariga och låta sig icke inpassas i försäkringen. Denna, som måste vara byggd på förutsättningen av en begränsad, inom arbetarstammen relativt jämnt spridd arbetslöshet, kan därför icke möta och lindra arbetslösheten på önskvärd sätt. Å andra sidan kommer försäkringen att innebära en "uppmobilisering" av all arbetslöshet, i det att alla personer, som drabbas av arbetslöshet i samband med omflyttning på arbetsmarknaden eller relativt regelbundet äro inställda på tider av arbetsbrist, t. ex. säsongarbetare, komma att taga vara på de understödsresurser, som en försäkring kommer att skänka. Genom att samhället i dylika utsträckning trädde hjälpande till, kommo den tidigare självhjälpen att försvinna och försörjningsbördan att övervältras på samhället. I många fall torde det därvid inträffa, att vederbörande söka skaffa sig arbete först sedan understödsmöjligheterna äro uttömda.

Till detta kommer, att en arbetsförsäkring verkar normerande på understödsanspråken. Den daghjälp, man uppbär i försäkringen, kommer att betraktas såsom en laglig minimigräns, vilken bör vinna tillämpning vid all arbetslöshet, även om densamma icke kan lindras genom försäkring. Anspråken komma att riktas mot bl. a. fattigvården, var

om erfarenheterna från utlandet bära vittne, och den understödsrätt, som är den givna konsekvensen av en försäkring, kommer att hävdas med full styrka, oberoende av de bestämmelser, som man i övrigt kan komma att uppställa för icke försäkringsbara arbetslöshetsfall. Oförmågan från samhällets sida att genom sina kontrollorgan förvissa sig om, huruvida oförvårdad arbetslöshet föreligger, eller om i varje individuellt fall en total frånvaro av arbetsmöjligheter faktiskt är för handen, kommer att göra en prövning av hjälpsanspråken mycket summarisk.

Såsom viktigaste slutsats av den ovan gjorda granskningen av möjligheterna att möta arbetslöshet med försäkring torde få sägas, att en försäkring aldrig kan tillgodose det understödsbehov, som arbetslösheten kan föra med sig. Så långt ifrån att "lösa arbetslöshetsfrågan," som man ofta på politiskt håll velat tillerkänna arbetslöshetsförsäkringen, kommer försäkringen genom den understödsrätt den skapar att ytterligare försvåra ett praktiskt manövrerande av arbetsmarknaden och förhindra anpassningen på denna. Även om arbetslöshetsförsäkringen kunde verka lindrande på arbetslöshetens följder för individen, skulle den komma att på många punkter bli ett bestämt hinder för arbetslöshetens bekämpande och avhjälpande.

Hur än regeringens utlovade allsidiga prövning av arbetslöshetsfrågan månde utfalla, vill man dock hoppas, att regeringens ställningstagande sker med hänsynstagande till arbetslöshetens verkliga karaktär och orsaker, och att de förslag, som kunna framkomma, skola syfta till ett kontinuerligt avlastande av uppkommande arbetslöshet.

Vintervetets grovbarhet kommer att provas.

Enligt beslut vid senaste direktorsmöte med styrelsen för världsutställningen i Regina kommer man att anställa prov även med vintervetets grovbarhet, jämte de förut beslutade proven ifråga om grövrespannmål och fodersäd.

Tillägg till bedömningsreglerna för spannmålsutställningen.

Enligt beslut av bestyrelsen för den stora spannmålsutställningen i Regina 1932, har man medgivit rätt för samtliga lantbruksskolor och akademier att deltaga i bedömningsstävlingarna. Enligt förut gällande regler hade endast en lantbruksskola i varje provins rätt att deltaga i sluttävlingen.

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Fria råd vid planering av egendomsköp.

Fria råd och anvisningar meddelas dem, som önska slå sig ned på farm. Experter på landvärdering i alla delar av Canada. Familjer med mindre kapital erhålla välbetänkta råd. Fria kartor samt andra upplysningar gratis på begäran.

CANADIAN NATIONAL Land Settlement Association

Our English Page

Värmland's Waterway Klarälven and its Valley.

By Ane Randell.

Part 2.

However — the valley is most beautiful as it is, with its variety of cultivated ground and endless woods which climb the mountains, as it seems, without interruption, far up into Norway in the one direction, and descend as far as to Siljan's country in the other.

Close to the border of the Finnskoga woods, I have found a synthesis of all the most beautiful of Sweden. You find it round Vingasjön and on the small green islets in the swamps along the river; but there are no manor-houses to be seen in the country of peasants' houses and extensive woods. Sometimes you believe yourself to be in Dalecarlia, and this is not so strange; the twin province is lying so near, and Dalälven's geological structure does not differ so very much from that of Klarälven. You find the same high banks where the swallows fly to their nests built in the ground. You find here the same transparent blue air, where the valley bends southward, the same brilliant play of the light when the shadows from the clouds glide across the soft carpet of the tree-tops in the woods. And when you climb the mountains and walk one mile or two upwards and far away on narrow stony paths, where only a horse laden with provisions can pass, or when you see a girl standing in the firelight baking waffles of shredded oatmeal, then you feel at home; it looks just like a picture by Zorn or Emerik Stenberg which has come to life.

And it is strange to see that the level places beside the river, which broaden out between its regular windings, remind you of the flattest of all flat land: Uppland. But then you must close your eyes to the ubiquitous mountains that you can not help seeing behind the next hill, because the wooded hills are the dominant note in this rich chord that the landscape plays. If you were brought here blindfolded in an airplane and were landed at the foot of Branäsberget, you would call out: "Norrland." That is, Norrland before you reach the mountain region. But in the evening, when the sun is setting in the north and seems to make the strangely formed mountains in North Finnskoga dissolve into pure light, so that you lose the sense of distance, then you do not need to make the reservation, "before you reach the mountain region." You feel that you are in Norrland and the skyline is

formed by blue-red mountains. The evening chill comes suddenly and makes the temperature fall about ten degrees within an hour. The enchantment is complete; you are in the north of Hälsingeland or Angermanland and not in the same latitude as Zorn's Moracountry.

I also know, though others who have travelled still farther north, that the barren landscape around the marshes on Klarälven's highland do not remind you of anything else so much as the vegetation around Lapland's marsh-lakes; cloudberries and cranberries ripen here, and dwarf birches and osiers grow close to the earth, and various immigrants from the mountain flora are blooming.

From my hut on a high plateau far up in Syssleback, I have a wide view to the south over the valley; and when I look out over the joy of summer, not caring for the mountains' frown, then I understand that it is a dangerous land. I understand why I nearly always receive the same reply when, with money and kind words, I try to obtain some of the food products in Älvdalen, it may be clouberries, genuine goat-cheese, or shredded oatmeal. When I point to seemingly unnecessary large winter provisions of möltor (clouberries), I receive the reply: "But remember the long, long winter and the extreme isolation from the outside world."

I am thinking of the long endless winter and of the unspeakable loneliness. Consider that the sun during the winter cannot rise over the mountain peaks and that it shines for only a few minutes! Let the howling snowstorm sweep over the mountain peaks; I close my eyes and begin to understand. I understand why Selma Lagerlöf has written about Värmland's wild land, where people become either mad or drunkards. Nature here is without sun and warmth, and endless woods separate the people from the nearest railroad. Nature is so mighty and dreadful that it turns man into an animal or a madman.

And there are plenty of such men in this neighborhood. If they do not become insane, they become freakish or hermits who try to put a stop to every attempt to get new fresh blood and new life into Älvdal. And from the cult of Bacchus I hear things touching both the tragic and the grand: the saga atmosphere of Gösta Berling and his comrades becomes a reality. Here especially in Ofvansjöbygden, the po-

et's idealized tales have come true. In spite of all restrictions or perhaps just because of them, the drink demon walks about; he could tell about tragedies in marriages, about houses, farms, and woods that have been drunk up and gambled away, about women who silently suffer martyrdom; he could tell about scandals which elsewhere would cry to Heaven; but here they never reach outside the valley. If you were going to write about your experiences with the people in Älvdalen, you would have nothing to tell about juries and murder trials, and this should be credited to the good-humor of the people in this valley; only when the Finn blood has been excited, is there a chance of hearing of such things.

The people in Älvdalen drink to gain oblivion and to make their souls feel an interior sun shining on them. They fall over veranda-rails and down river banks, but they seldom kill themselves, and they let others live until they suffer a premature death through tuberculosis or through too much drinking.

But it is a pity that such splendid human material should perish; it is unexcelled Swedish stock which is attacked by disease. Älvdalen's men and their wives are worth looking at; not the deepest degradation can rob the sharply cut faces of their intelligent and powerful expression, which has been inherited by the great peasant families through centuries of conflict with nature.

A resident of Stockholm understands what it would mean if one of the most beautiful places in Sweden were connected with the railroads of the country; people in the capital would be able to proceed to Värmland's Älvdal in the same period of time that would take them to reach Siljansbygden. The supply of provisions is at present so bad in Älvdalen that we must repeat the words that once were said about Småland's inns, "that you can eat very well there if you bring plenty of provisions yourself." This cannot be said about the inn in Höljes in North Finnskoga, where I had a luxurious dinner for two kronor; and this in the years after the war when food was very expensive and scarce in Sweden: smörgåsar, filbanke of the thickest cream, fresh grilled grayling and trout, stewed clouberries, lager-beer, and coffee.

But generally the tourist is wise in bringing plenty of provisions when proceeding to Älvdalen. There is scarcely anything to be bought for money, and only if you know some people and have cultivated their acquaintance, you can obtain your requirement of butter, potatoes, and eggs. But the hospitality is unlimited, and if you drive to church on Sunday, it may happen, as it did to me, that you do not return home for a week; in the meantime you have been taken care of in houses on both sides of the river; and you return with a beard longer than that of the patriarchs — because naturally you do not bring razors with you when you go to church.

The question of attracting tourists to this province has

two sides. The railroad would bring tourist hotels and a stream of gold to the valley. But the demoralization of this proud, dignified people, whom you like when you come to know them, is an evil which you do not wish to befall your friends of an unforgettable summer visit; you have seen in Dalecarlia so much of the people's demoralization through tourists that it frightens you. You feel psychologically compelled to be truthful, but the matter must be considered from a medical point of view also, and the reasons in favor of the railroad weigh so heavily that one does not hesitate; the project must not fail. New fresh blood must be infused into the people of the valley, lest this intelligent population succumb to degeneration.

Dalby parish is one of the richest in the province. The only fact which reveals the approach of a new time in the parish is the contempt prevailing against the old peasant houses; these small red, one-story houses, which were so strongly constructed and had so much character, have slowly been replaced by large, ugly buildings; and these have been given a kind of dirty-looking yellow color which tries to imitate the color of manor-houses, but it does not look clean and is far from a success. But the old well-constructed outhouses remain untouched and remind you of good old traditions.

In this narrow valley there is no room for any real farming except to supply what is strictly necessary for each family; there has consequently developed a kind of peasant-aristocracy which regards the educated people as inferior. Perhaps this has something to do with the fact that a man from Älvdalen only nods his head to salute a person, or when he is very polite he says, "How do you do?" in a singing, curt accent; but he never raises his hat to anybody. Along with the accumulating of fortunes, along with the growth of the woods and the bank account, the family egotism has grown. The money and the timber, which latter is the origin of all fortune in this province, must not go out of the family; as a consequence most marriages take place between relatives, with the well-known symptoms of degeneration as, for instance, hereditary deafness in certain families. Again the curse of fortune has thus proven to be true. Another consequence is the peasants' slowness in approving of reforms. The people in Älvdalen are, however, not stingy; rather the contrary, and hospitality is an unwritten law that all take pride in following.

But no sooner have the very rich peasants assembled at a meeting to discuss the interests of the parish, than they hold tight to the pocketbook and retard settlement of the questions as long as possible. It is strange that this province must confess with shame that in the organization of their public schools they are far behind other parts of Sweden; the types of school-buildings are inferior, and they have half-day courses, itinerant schools, and too few teachers. These facts make the work very dreary and hopeless for those who are employed in

this large uncultivated and isolated land.

The people are also very very reluctant to develop the small and utterly primitive parish hospital; this unwillingness of theirs is, perhaps without their knowing it, due to their wealth. If the wife or daughter of a rich peasant — and all peasants are rich here — suddenly gets bloodpoisoning or peritonitis, then he either takes her in his own automobile or spends some hundred kronor to have her taken to the hospital in Karlstad or Filipstad to be operated on. And if the daughter should get tuberculosis, he pays for firstclass accommodation for her at a sanatorium, and he can well afford to do so.

Consequently these people find that there is no need for either an operating room or a sanatorium in Dalby parish, which is afflicted with tuberculosis to a tragic degree. Those who cannot afford to run an automobile, or to pay for the care in the sanatorium, are doomed. It is part of the peasant culture, otherwise so proud, that if the house is ever so large and the bank account ever so high, the whole family lives in one room. The other rooms are intended for guests or to show off, and nobody ever enters them in everyday life. One understands, then, that the germs are well off in such close quarters, where the windows are nailed down and cannot be opened, though outside is the purest, balmiest air from the woods and the mountains.

My analysis has reached its highest and final point and I must start home. After having inquired by telephone at all places of significance along the river, I was at last successful in learning the approximate time when a motorboat towing a lighter was expected to call on its way down the river. And in this part of the world, it is a great favor to be accommodated on a lighter. I left my hut in Susselbäck on an early morning at three o'clock, and a small Värmland horse pulled my carriage for three and a half miles through the moon-flooded landscape to Älvdalen where I boarded the lighter; such a drive is one of the things that make a poor human life richer.

The dimness melts away; the stars, one by one, hide themselves under the rosy fingers of dawn, and the sun struggles to escape the clasp of the river-fox. The western mountains are taking on a red color.

Loyalty

I'd serve my prince,
I'd serve him with my fortune
here at home,
And serve him with my person
in his wars;
Watch for him, fight for him,
bleed for him,
Die for him, as ev'ry true-
born loyal subject ought.
— Otway.

A True Friend

A true friend is one who makes us do what we can: — Pheips.

Tears

Tears never yet wound up a clock or worked a steam engine. — Wise Sayings.

Kvinnor som jag mött och deras problem

Den kände engelske författaren Alec Waugh resonerar om kvinnor från alla världens hörn, som han under sina strövtåg och med sitt fina väderhorn för ämnet studerat sista årtiondet.

När Alec Waugh första gången lät höra av sig, var han inte gammal. Men hans debut kom mycket buller åstad. Det var en bok om en ung mans utveckling vid en engelsk militärskola, och den hette The Loom of Youth. Han skildrade i den sina egna erfarenheter vid Shelborne College och Sandhurst. Han gjorde det mycket öppenhjärtigt och väjde icke för att återge ting, som man inte var van att se i tryck i England på den tiden. I viss mån skulle man kunna säga, att debuten var en skandalsuccé. Han skrev senare en krigsroman, The Prisoners of Mainz, 1920 gled han med en novellsamling Pleasure över på ett nytt område. Den inledde hans en aning demimondäna alstring, till vilken de mycket omtvistade, men mycket uppmärksammade böckerna The Lonely Unicorn, Love in Those Days och några andra, hörer.

Nu har han hunnit den respektabla åldern av trettiofem år och måste sägas vara en mycket erfaren herre. Allt sedan krigets slut har han så gott som oavbrutet befunnit sig på resor. Han är hemmastadd på Piccadilly som i Paapeete och har överhuvud hem-sökt så gott som varenda fläck på jordklotet. När vår intervjuare besöker honom, ligger ämnet nära till hands. Hans senare böcker ge en rätt övertydlig fingervisning om hans största intresse. Det är kvinnor — kvinnor som han träffat på sina pilgrimsfärder till Tahiti, Martinique, Nya Hebriderna, Ceylon, siamesiska djungeln eller de vita människens huvudstäder.

”Det är svårt att jämföra den civiliserade kvinnan med hennes systrar utanför Västerlandet. Den västerländska kvinnan har fått sig en så komplicerad uppgift påstådd, att alla jämförelser halta. Hon skall på en gång vara sin mans älskarinna, arbetskamrat och husmor. Hon har sociala och ekonomiska plikter, hon skall hålla sin man kvar med äkta västerländsk äganderättskänsla och hon skall delta i hans arbete. Ingen annan kvinna är så betyngd av uppgifter i förhållandet till mannen.

Låt mig börja med att tala om kvinnan i ”Kärlekens land”, d. v. s. på Tahiti. Järnför man de pareoklädda, mildögd, älskliga flickorna, som leva under palmerna därtvå med kvinnorna i kyligare klimat, får man säga, att Tahitis

kvinnor är oändligt mera rättlinjig och rakt på sak. Hennes kärlek vet inte av krokvägar och förställning. Kärleken är för henne den naturligaste sysslan i världen. Hon lever för att ha roligt och för att älska. Mycket litet arbete har hon. Dagen drömmar hon bort på sin veranda. Natten är helgad åt kärleken. Men det är ingen tillkrånglad västerländsk kärlek, det är fråga om. Hon ger sig beredvilligare och frimodigare här än en västerländsk flicka skänker bort en kyss. Men hon gör det utan bitankar. Hon gör det av ömhet. Hon tycker om, den som får njuta hennes gunst. Jag tror aldrig att en äkta Tahitiflicka skulle kunna sälja en kyss ens, än mindre sig själv. En vit man, som knyter en förbindelse med en tropikflicka, upplever ett hederligt och äkta rus utan alla de känslokomplikationer, som hör till en förbindelse i nord-landen.

På La Martinique där slaveriet har djupa rötter, är kvinnotypen en annan och kvinnans liv mycket hårdare. Till vardags är hen ett lastdjur. Kortväxt, smutsig och mörk bär hon i brännande solskens sina väldiga korgar med kol, fisk och grönsaker. Martinique är ett affärscentrum. Atmosfären är lika utpräglad manlig där, som den på Tahiti är kvinnlig. Kvinnan har inte tid att leka bort sitt liv. Hennes uppgift som älskarinna är en tillfällighet och en bisak. Men får en afrikansk kvinna på Martinique klorna i en vit man, är hon farlig. Hon förhäxar honom, så att han inte kan resa bort. Försöker han lämna henne, blir han på något mystiskt sätt sjuk. Kvinnan på Tahiti skulle försäma sådana konst. Hennes livsfilosofi är ljusare och gladare.

Det finns bara ett ställe i jorden, där jag mött kvinnor, som likna Tahitis. Det är i Villafranche i Syd-Frankrike. Där påminner hela atmosfären faktiskt om Tahiti. Folket här är franskt-italienskt — före Napoleon var det rent italienskt. Detta folks kvinnor ha något av Tahitikvinnornas fria, ljusa syn på kärleken, och där lekas kärlekens vackra lek öppet och utan blygsel.

Vill man träffa ett folk, där förhållandet mellan man och kvinna är både rationellt och enkelt ordnat, ska man resa till Nya Hebriderna. Hela livet är förresten enkelt där.

I de delar av landet, som ännu inte infekterats av missionärer, gå infödingarna mycket lätt klädda. Kvinnan bär blott ett tunnt bastskört. Männen ha ett höftkläde och pryda sig för övrigt med bladknippen. Där missionärerna förövat sin verksamhet, bära kvinnorna en

klänning, som räcker från hals till ankler, lika hemskt skådlig som ohälsosamt bära.

I detta bergiga öland är kvinnan mor och arbetare. Hennes förhållande till mannen är rent affärsmässigt. Kvinnorna odla marken. Kaffe och copra utgöra den viktigaste skörden. Varje hustru har ett visst jordstykke sig anvisat, som hon skall odla. Männerna jaga en smula, när de känna sig upplagda. Men deras huvudintresse är annars svinavel. I Santo, deras förnämsta by, är grisen myntenhet. För grisar köper mannen sina hustrur, precis så många han har råd till. Där som i Europa klaga emellertid kvinnorna över, att det egentligen bara är gubbar, som ha råd att erlagga lösepenningen. En bra hustru står på Nya Hebriderna i tolv grisar. De flesta familjetvister röra sig uteslutande om svinen. Efter ett år vill kanske hustrun återvända till sin familj. Då fördrar mannen sina tolv grisar tillbaka. Men hennes föräldrar anslår värdet på ett års samliv till sex grisar. Mannen prutar till två, som han finner mera skäligt. Skilsmässan i och för sig, erbjuder aldrig några svårigheter. Men villkoren leda ofta till trassel.

I stort sett äro emellertid förhållandena hos dessa sträva melanesiska stammar på Nya Hebriderna mycket välordnade. De lida icke av någon av de tusen olägenheter man alltid träffar hos vilka stammar, som påtvingats europeiska seder.

I norra Siam, där klimatet är sådant, att en västerlänning är slut efter ungefär två minuters promenad, föra kvinnorna ett fritt och mäktigt liv. Några regler för äktenskap finnas praktiskt taget icke. Leva en man och en kvinna samman, betraktas förhållandet utan alla ceremonier som ett äktenskap och som bogstaktning svårt.

Man får inte glömma, att dessa folk, loas såväl som malajer och polynesier äro stolta, friborna folk med egna kulturer och egna traditioner, bara de få vara i fred för västerlandet. Raserna äro fullkomligt skilda från varandra, men alla ha de ett förnämligt arv, och man skall akta sig för att jämställa dem med exempelvis de australiska urinvånarna.

Överhuvud har man nog en mycket falsk upfattning i västerlandet om vad en kvinna betyder ute i Östern. I Europa och Amerika är kvinnan och kärleken den nittioprocentiga ingrediensen i film, skadespel och romaner. Affärer och tidningar äro till en väsentlig del inställda på att behaga och betjäna kvinnorna. Livet är överhuvud koncentrerat kring dem. Det är inte alls så i Östern. Vita kvinnor, som gift sig ut till Östern, ha ofta fått göra den erfarenheten, att kvinnan även för den vita mannen därute blir en bisak.

När hon först kommer dit ut, tror hon sig kanske ha kommit till ett kvinnornas paradis. Hon får ett stort hus med många tjänare. Hon har inte mycket annat att göra än roa sig. Och tillfällen till detta tyckas yppa sig i oändligt mycket. Männerna äro tio gånger så många som kvinnorna. Hon blir bjuden att dansa, spela tennis och golf, bila och sporta på allehanda sätt. Hon är tämligen utan rivaler om man-

ness kärlek. Men trots detta spelar hon en ganska obetydlig roll. Östern är nämligen mannens värld. Det är en värld av pionärer, som äventyrslusten drivit hemifrån och som ligga därute för att skapa en framtid. De äro upptagna av sitt arbete. Att sälja cobra, plantera gummi och förtjäna pengar — det är uppgifter för mannen, det är hans liv därtvå. Kvinnan kommer i andra hand.

Man ser ju gärna Östern genom färgade glasögon. Det har vävts så mycket romantik omkring den. Man har sett filmer, man har läst romaner mänskensätter, gyllene badmed ljuvliga skildringar av stränder och smekande böljlek. Ja, sådant finns på Söderhavsoarna. Men man skall akta sig noga för att förväxla Malakka och Polynesien!

Den västerländska kvinnan tröttnar så gott som alltid på östern. Hon känner sig främmande för den och hon finner sig snart bedragen på den. Visst har den sin glans. Men det är inte den glans, som hon väntade. Den har sin romantik. Men det är inte kvinnor, som representera romantiken, utan styrkan och talamodet hos dem, som under hundra år förvandlat ett främmande och fientligt område till en lycklig och välmaende koloni.

Den västerländska kvinnan blir viljelös i de varma distrikten. Hon blir uttrakad och förpinad. Dessutom är hon direkt skadlig för områdets egentliga befolkning. Den infödda kvinnan beundrar den vita kvinnan, hennes kläder och hennes levnadssätt. Hon söker likna henne, så gott hon förmår. Denna efterapning plus den vite mannens religion, vrida hela hennes naturliga liv på sned och fördärva henne. Tänk, hur mycket vackrare de tahitiska kvinnorna äro innan de börja kluta ut sig i franska kläder! Och hur praktiska voro inte de infödda på Nya Hebriderna, tills de började kläda sig i kläder, som förstöra deras hälsa! Det regnar mycket därtvå. Så langet regnet föll direkt på huden, rann det bort, och de höll sig friska. Nu trava de omkring i sina genomsura missionsärsskrud och få lunginflammation och tuberkulos.

Ni frågar mig om våra egna engelska kvinnor. Ja, vad skall jag väl säga! Vi briter ha så länge levat öliv och bedrivit inavel, att vi egentligen förlorat dragningskraften på varandra. Engelska män och kvinnor förefalla i rätt hög grad som bröder och systrar. De kunna bli utomordentligt goda vänner, men det är nog rätt sällan de i egentligaste mening förälska sig i varandra.

Men ni bör inte draga för generella slutsatser av varken detta eller något, som jag sagt tidigare. Hur det än är, kommer det ju gärna något individuellt in i kärleken, var den än blommar. Varje man har en benägenhet att alltid förälska sig i en viss bestämd kvinnotyp — för att nu bara nämna ett exempel. Jag reser själv omkring i världen utan större illusioner. Jag väntar mig ingenstans fullkomlighet eller alla mina dömmars Eden. Befinner man sig i det predikamentet, kan man verkligen ha det ganska behagligt under resan genom världen både här och där.

O bygd! — vid — Ljusnans silverband!

Tillagnad Härjedal, Sverige.

O bygd, o bygd, o Härjedal, vid Ljusnans strand, där morgonsolen strålar sval på fjällets topp i molnens säll!
O Härjedal i Sveas land kring Ljusnans silverband!

Jag älskar fjällens djärva prakt och älvens dova brus. Det tycks som fjällen stå på vakt omkring din sköna, karga trakt, med toppar högt mot stjärnors ljus och stormars vida sus.

Jag älskar stormens vilda brus i vinterns kalla dar. Jag älskar sommarnattens ljus och lyss till sommarvindens sus, till allt, som ännu finnes kvar från forna flydda dar.

Där dväljas sägner ännu kvar i saga och i sång. Från är då dalen skövlad var stå klara minnen ännu kvar. De nämnas ännu mången gång i saga och i sång.

O bygd vid Ljusnans silverband, min fosterbygd det är. O sommarsol på himlens rand, sänd stråle klar kring Härjedal!
Må dväljas allt vad lycka bär i Härjedal så kär!

J. P. H.

Några goda svenska matrecept om risgryn och olika anrättningar därav.

Otvivelaktigt torde risgrynen bära räknas till de mest härande och lättsmälta bland billigare födoämnen. Men det är det märkvärdiga med dem, att de äro aktuella vid jul och påsk, då det i de allra flesta svenska hem väntas risgrynsgrot, men sedan, under den övriga tiden av året, förekomma de ytterligt sparsamt. Risgrynen kunna användas till en mångfald olika anrättningar, varför det aldrig kan bli tal om enformighet och övermåttad, för vilket påstående få gälla som bevis de recept som här nedan lämnas. Flera sådana ha redan förut i denna avdelning förekommit.

Laxpudding med risgryn:

200 gram risgryn skallas i hett vatten och färdigkokas i god mjölk. Då grynen äro kokta inblandas däri 50 gram smör och, sedan de svalnat, 1 tsk. socker, 2 a 3 ägg vispade med 2 del. mjölk. Läggas varvtals med tunna skivor av urvattnad salt lax (250—300 gr.), underst och överst av gröten, penslas med smält smör och gräddas 1 timme i ugn. Serveras med smält smör.

Risroketter:

250 gr. kokta risgryn (skall vara en bastant gröt) blandas med i smör fräst, finhackad lök, salt, vitpeppar, ett ägg; av den kallnade massan formas krocketter, vilka paneras och stekas eller kokas i flottyr. Garneras med flottyrkokt persilja. 1 st. f. lök kan tagas li-tet äppelmos.

MEJERIHANTERING OCH BOSKAPSSKÖTSEL

De nu dräktiga stonas utfodring och vård.

De dräktiga stona böra ha använda fodermedel måste vara något kraftigare utfodring än de, som icke äro med följande. Sålunda beräknar man något mera kraftfoder per dag under den senare hälften av dräktighetsperioden än under den förra. Dock få djuren inte bli för feta; hellre då för magra än för feta.

Beträffande fodermedlens slag, så önskar man under denna tid giva så naturliga fodermedel som möjligt. Hö, havre och vetekli äro lämpliga och en mindre tillsats av vetegroddar, melass och rotfrukter är även att förordra. Höet skall vara av bästa beskaffenhet; gott hårdvallshö och halvaxthö äro på grund av sin höga äggvite- och mineralämneshalt passande. Kliet är ävenledes rikt på de nämnda ämnen och vetegroddarna hålla mycket fosforsyra, vilken senare denna tid är nödvändig för såväl modern som fostret. Melassen är näringsrik och har ett gynnsamt inflytande på matsmältningsapparaten. Bland rotfrukterna passa morötterna bäst.

Alla under dräktighetstiden

Praktiska råd i hönskötsel.

Det förekommer ibland, att hönsen och i synnerhet kycklingarna, äta fjädern av varandra. Denna åkomma kan börja helt oskyldigt med en enda fjäder, men ett tu tre är hela ovanan i full gång och får den lov att ostört breda sig, slutar den icke upp förrän yxan gör slut på den. Till förebyggande av "fjäderätning" måste man sörja för, att fodret innehåller rikligt med mineralämnen och animaliska produkter. Rymligt husrum och uppehåll i det fria äro också verksamma medel. Likaledes riklig utfodring med grönt.

Djur, som allredan äro plockade, böra smörjas på de bara ställen med tjära, karbolium eller en salva tillsatt med svavel, karbol eller terpenin. Håller man ett vaktsamt öga över djuren, uppdagar man denna ovana nästan med detsamma den yppar sig, och isolerar man så ögonblickligen individen, upphör genast olaten.

En stor äggfirma i staten Texas har sistlidne sommar frusit 2 million lb. ägg. Äggen knäckas och endast innehållet fryses. Hotell, bagerier och konfektyrfabriker äro köpare av dylika ägg under tiden, då ägg äro få och dyra.

Det är underligt, att Leghornshönsen bliva distanserade i den äggglägningskonkurrensen efter den andra. Denna ras eller de till leghornshönsen hörande raserna hava alltid haft ord om sig att vara de bästa ägggläggarna in till de amerikanska tyngre ra-

gering, det har jag flera gånger blivit i tillfälle att iakttaga. Hönan kan ofta visa sådana prov på klokhet, att man förvånar sig över att så mycket förstånd kan rymmas i en hönsjärna. Vilket kan bevisas av följande lilla händelse.

Sommartid brukar jag alltid släppa ut hönsen ett par timmar om kvällarna, så att de få äta ute och komma i tillfälle att snappa till sig litet gröngräs och dylikt. Har det då regnat förut på dagen, få mathoarna för det mesta stå orörda, ty då skall det "maskas." Under regnväder krypa ju maskarna upp i jorden och bli då ett lätt byte för hönsen. I stora flockar gå de bort och fram över vallarna, här och var ryckande upp en mask. Är masken lång och sitter hart, hånder det ofta, att hönan sätter sig rätt på stjärten när den släpper sitt tag. En rätt lustig syn förresten.

Förliden sommar stod jag en kväll och gav akt på en höna under en dylik exkursion. En god stund hade hon kretsat omkring på en vallbit utan att få något, men plötsligt hackade hon till i marken och ryckte upp en jättestor dagmask, vilken hon endast slängde åt sidan och lät den ligga, varefter hon hackade till på nytt och drog upp ännu en, men lät även denna ligga. På detta sätt fortsatte hon i snabbt tempo tills en stor hop masker lägo sammanormade till en klump vid sidan av henne, och först då började hon förtära dem. Nu är det ju helt naturligt, att om hon givit sig tid att äta upp den första masken innan hon tagit någon mera, hade de andra blivit oroad och hunnit laga sig undan. Men hur kunde hönan förstå det? Väl var det instinkt som sade henne det, men i alla fall — mängden människor står ofta långt mera rädlös inför vardagslivets små problem än vad den hönan gjorde.

Vården av värphöns.

Det kan med skäl sägas, att vården av värphöns aldrig kan bli för omsorgsfull. Särskilt gäller detta beträffande höns, som skola etablera värpningsrekord. Förvisso spelar här härstamningen stor roll, det kan icke bestridas. Men det ojämförligt viktigaste, när det gäller att uppnå ett gott resultat, är en absolut frihet från smittsjukdomar eller parasitiska infektioner samt en proper utfodring.

Talrika experiment ha givit vid handen, att det så förhåller sig, och höns, som kunna räkna härstamning från de finaste, mest renräsiga arter men som lida av parasitiska infektioner, ha icke lyckats uppnå några värpningsresultat att tala om. Bästa sättet att undvika dylika infektioner är att uppföda småkycklingarna på ren, synnerligen torr mark. Detta borde icke heller bereda någon större svårighet.

Frågan om en korrekt utfodringsmetod däremot är betydligt mycket svårare att besvara. Svårigheten ligger i att avpassa fodermängdens kvantitet och kvalitet så, att den möjliggör en jämn, konstant värpning.

Dum som en höna.

"Dum som en höna", brukar man säga, men nog tarvar det uttrycket åtskillig korri-

dem och utveckla dem till no-

GULD FÖR ER SPANNMAL. \$210,750.00 I KONTANTA PRISER.

Skördetiden ger er tillfälle att utvälja spannmål och utsäde för förevisning vid Världsutställningen och Konferensen.

Speciell litteratur har preparerats till ledning för blivande utställare. Skriv efter den idag. Adressera edra brev till sekreteraren, Provincial Committee, World's Grain Exhibition and Conference, Department of Agriculture, er egen provins.

Världsutställningen av Spannmål och Konferensen i Regina, den 25 juli till 6 augusti 1932.

Detta storslagna canadensiska evenemang erbjuder eder många tillfällen att vinna stora kontanta priser. 56 tävlingsklasser stå öppna för jordbrukare i alla länder. 1,701 individuella kontantpriser för vete, havre, korn, lin, klöver, majs, etc.

Anmälningstiden utgår den 31 januari 1932, men utställningsmaterialet behöver icke insändas till bestyrelsen förrän senast den 1 mars 1932.

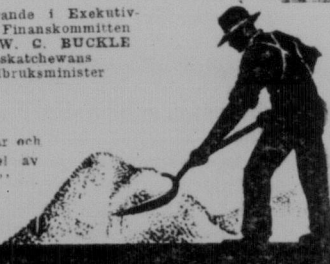
För prisförteckning, regler och bestämmelser rörande anmälan och utställning tillskriv The Secretary, World's Grain Exhibition and Conference, Imperial Bank Chambers, Regina, Sask.

Nationalkommittens ordförande
HON. ROBERT WEIR
Canada
Jordbruksminister

Ordförande i Exekutiv och Finanskommittén
HON. W. C. BUCKLE
Saskatchewan
Jordbruksminister

"Visa vad Du odlar och låt andra taga del av Din erfarenhet."

vember månad utan hjälp av ke ha vället så stora skador, artificiella metoder. Såväl storleken som kvantiteten av äggen förbättras i och med uppnåendet av fullväxthet.

Dra nytta av betesgången.

Betesgången är av utomordentligt stor betydelse. På ett got bete finna djuren alltid ungt och jämförelsevis ungt och därför äggvite- och mineralrikt foder, fattigt på växtträd, så att inga svarigheter resa sig för smältbarheten. Även vitaminhalten spelar en viktig roll. Allmänt bekant är, att mjölkavkastningen stiger vid betesgångens början — undantaget de första dagarna, då det ännu är ovanligt för djuren med motion — stiger såväl i mängd som fetthalt och desto mera, ju knappare vinterutfodringen har varit. Korerna bli nymjölkarare för andra gången. Vistelsen i friska luften på betet samt ljusets starkare inflytande verkar uppiggande särskilt på ämnesomsättningen och därmed på produktionsförmågan. Många sjukdomar eller sjukliga stöningar, som icke med framgång kunna bekämpas, så länge korna stå på stall, försvinnat utan vidare på betet. Djuren bli hårdigare och mindre mottagliga för sjukdomsanzren. Tuberkulosen skulle icke

om betesdriften varit vanligare. Alldeles särskilt blir konslivet mycket regelbundet på bete än på stall. Faran att unga kor icke bli dräktiga på grund av för stark fettavlagring särskilt i äggstockarna undgräs på bete. Kor, som icke kunde bli dräktiga, så länge de stodo på stall, blevo det ofta utan svårighet på bete. Även svag brunst, som lätt förlöper obemärkt, brukar mera sällan förekomma på bete än på stall.

Den användning av olika kroppsorgan, som betesgång medför, utövar ett hälsamt inflytande på ungdomen. Lungor och hjärta tagas i anspråk i högre grad än under stallperioden. Härigenom bli de kraftigare och man vinner en fördelaktigare utbildning av bröstkorgen. Det näringsrika fodret från goda beten på kalkhaltig jord gynnar bestammens utbildning. Klöverbetena äro särskilt förmånliga. Även lederna bli på bete starkare och torrare, band och senor kraftigare. Många fel och brister i kroppsbyggnaden, som man förgäves söker bekämpa vid stallfodringen, finnas över huvud taget icke alls hos betesdjur eller i mycket svagare grad. Att gott bete icke blott är fördelaktigt för ungdomen utan i längden oumbärligt, låter sig icke bestridas.

Idrott och Sport.

Allsvenska serien.
 AIK—Eskilstuna 1—1.
 Elfsborg—Gais 1—4.
 Malmö—Redbergslid 2—6.
 Helsingborg—Sandviken 4—3.
 Landskrona—Göteborg 2—3.
 Örgryte—Sleipner 3—2.

Slutställningar har blivit följande:

	sp.	v.	o.	f.	mål p.
Gais	22	16	4	2	70—34
AIK	22	12	6	4	67—42
Göteborg	22	13	4	5	45—31
Helsingb.	22	12	2	8	55—42
Landskr.	22	11	1	10	47—49
Malmö	22	9	4	9	42—55
Örgryte	22	8	5	9	45—46
Sleipner	22	7	3	12	53—54
Eskilst.	22	6	3	13	45—58
Elfsborg	22	6	3	13	39—59
Redbergslid	22	5	5	12	35—60
Sandvik.	22	6	2	14	39—52

Sandviken och Redbergslid nedflyttas till division II.

Allsvenskan finis!

Sandvikens och Redbergslids nedflyttning är ett faktum. Elfsborg och Eskilstuna räddade sig båda.

Redbergslid 6—2 vittnar om en strid "to the bitter end" nere i Malmö, som fick vidkännas ett av sina största nederlag på hemmaplan. Men målkvoten blev sämre än Elfsborgs och på den föll laget ur allsvenskan — tänk, att det hela som väntigt blev en målkvotsaffär till slut. Sandviken var en poäng sämre, lag under med 0—4 mot Helsingborg men gjorde tre mål på åtta minuter. Eskilstunas 1—1 mot "svartingarna" på Stadion är inte dåligt.

Göteborgarna fick som de ville ha det — Sandviken och Redbergslid bort ur serien! Let klagades på de långa resorna till det gastriska bruksområdet, och ett fjärde Göteborgslag i serien var ekonomiskt mindre lyckligt.

AIK placerade sig som tvåa före Göteborg tack vare bättre målkvot.

Uppflyttade bli Malmö FF, som vann förra veckans Kristianstad, samt stroligen Hallstahammar. Brage lyckades på hemmaplan inte spela mer än 3—3 mot Saabens AIK, som också är ett bra lag. I sin sista match mot Brage hemma City men det behövs, att Brage bättrar på sin målkvot, om det skall kunna vinna serien för Hallstahammar. Och detta till köpet mot ett lag, som utgör för sitt värde i serien. V. ha räknat ut att Brages målkvot är 20-100 sämre än Hallstahammar och att Brage behöver slå City med minst 8—0 för att vinna serien. Och den saken tro vi inte Brage om!

Så Hallstahammars serie-serger är efter Brages oavgjorda match så gott som avgjord. Brages teoretiska chans är ytterligt liten.

Allmänna idrottstävlingar.

Vid i dagarna avhållna Stadiontävlingar hade trots det kyliga vädret samlats ett halvt tusental åskådare. Resultatet blev: Diskuskastning: 1) A. Karlsson, Thor, 44,17; 2) S. Forsberg, Sparvågen 43,10. Hacklöpning 400 m.: 1) J. Lindahl, Helias, 59,08. Löpning 800 meter gick i två heat, varvid tiderna voro avgörande: 1) S. Reuterswärd, Broby 1,57,8; 2) P. Pihl, Göta 2,01,8. Stavhopp: 1) H. Lindblad, NK, 3,90 m. Löpning 100 m.: 1) F. Alm, Göta 11,4 sek.; 2) T. Wallén, Göta 11,7. Löpning 4 eng. mil: 1) D. Carlsson, Södertälje 20,18 6; 2) B. Sellén, Thor, 20,20,4. Stafettlöpning 4x400 m.: 1) Helias 3,34 Släggkastning: 1) O. Sköld, Eskilstuna 48,21 m.; 2) A. Jansson, Eskilstuna 47,60.

Vid senare tävlingar löpte v. Wachenfeldt, Göta, utan press 400 m. på 50 sek. jämnt. Resultat: 1) v. Wachenfeldt, Göta, 50,0; 2) T. Pettersson, Ludvika, 51,6.

Fina finska resultat.

HKV hade nyligen anordnat nationella tävlingar i allmän idrott på Djurgårdens sportplan i Helsingfors. Vädret var idealiskt med solsken och knappast någon vind. Publikens uppgick till ca 2,000 personer. Resultatet blev över lag utmärkt. De bästa voro följande:

100 m.: 1) P. Virtanen 10,9 sek.; 2) E. Koponen 30 cm. efter.

400 m.: 1) E. Vilén 50,7 sek.; 2) G. Huhta 51,6; 3) V. Tohmala 51,8; 4) P. Mickelsson 51,9.

1.500 m.: 1) E. Purje 3,59,3 min.

5.000 m.: 1) I. Salminen 14,52,4 min.

Stafett 4X100 m.: 1) IFK, Helsingfors, 43,8 sek. I laget löpte Johansson, Sjöstedt, Strandvall och Corts; 2) HKV 44,4; 3) HKV II 41,7.

Svensk stafett 1.000 m.: 1) IFK, Helsingfors, 1,59,6 min. I laget löpte Corts, Sjöstedt, Vilén och Strandvall. Resultatet är bättre än gällande finska rekord men kan icke jämföras då tysken Corts var II 2,05,1.

Stavhopp: 1) E. Vinter 390 cm.; 2) E. Lindroth 360. Vinters resultat är nytt rekord för Svensk-Finland. Finska rekordet innehas av Lindroth med 401 cm.

Tresteg: 1) K. Mäkinen 14,67 m.; 2) E. Järvinen 14,33.

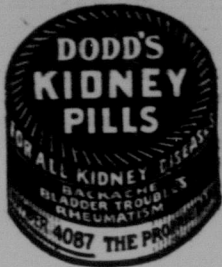
Diskus: 1) A. Kivi 42,98 m.; Spjut: 1) E. Penttilä 66,60 m.

Slägga: 1) A. Koutonen 46,27 m.; 2) E. Eriksson 45,68.

Nytt nederlag för Vikingarna.

Viking — Selkirk 1—2.

I tisdags i förra veckan tillfogades Viking sitt sjätte nederlag på åtta matcher. Selkirk var denna gång exekutören vilket kanske är ägnat att förväna, då Viking slog dem på deras plan med 2 mål mot ett.

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggsår, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c per ask eller 6 för \$2,50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot försökslikvid.

Vikingarna började spelet ganska förtroendeingivande, med vackert kortpassnings-spel, som snart resulterade i ett av Grasto grannt skjutet mål. Flera goda anfall gjordes och spelarna över lag förväntade med att gå efter bollen i stället för att efter gamla vanan vänta på den. Sa småningom föll emellertid laget ur stillen och slog ned på farten och intet mera hände under första halvtid utom att domaren gjorde en del tabbar. I andra halvtid var spelet mera jämnt och Selkirk satte upp farten rätt avsevärt. Deras energi belönades också med två mål. Båda målen tillkommo genom slarv i Vikings försvar och voro för övrigt rätt billiga, det sista ur tydlig off-side. Slutresultat 2—1 för Selkirk.

Domaren var bland det sämsta vi sett i den vägen och var särskilt svag på off-side. Vidare bläste han icke avspark förrän 20 minuter efter utsatt tid, trots upprepade påstötningar. Selkirk spelade väl hårt och deras högerhalv skulle ha visats av planen för livsfarligt spelsätt och o'revligt uppträdande. Om Viking ägt tillräckliga medel hade matchen protesterats, men då kassan är så skral får klubben finna sig och bita i det sura äpplet.

Ref.

Ådalsrapporten.

(Forts. fr. sid. 1.)

Den häktade chauffören bestrider alltjämt trots erkännandet vid polisförhöret att han placerat slipern på spåret, men vidgår stenkastningen. De för enbart stenkastning åtalade ynglingarna äro i åldern 18—25 år och samtliga hemmahörande i Långsele.

Strejkparollen ett fiasko.

Sollefteå. Den av strejkat-skottet i Krämfors utfärdade parollen om 24 timmars strejk har icke hörsammats. Det stora flertalet av Adalens fackföreningar ha inte ens upptagit parollen till behandling och i de fackföreningar, där den behandlats, har strejktanken avvisats. Sällnpartiets ledning lär emellertid ha utfärdat en ny paroll om strejk. Man väntar inom auktoritativa fackföreningskretsar att även denna paroll skall röna samma öde.

Prata inte så när jag rakar mig. Nu skar jag mig i hakan. — Det gör väl ingenting. Du har ju två till.

Bracken ger riktlinjerna för poolelevatorernas skötsel.

(Forts. fr. sid. 1.)

terna. Bland talare vid mötet, över vilket mr. Colin H. Burnell presiderade, märktes mr. F. Bredit och T. J. Murray, poolens advokat.

Saskatchewan-poolen ej i ekonomisk fara.

Saskatchewan Vetepool befinns sig icke i någon ekonomisk kris och har icke överdragit regeringens garanti och kommer förmodligen ej heller att behöva någon finansiell hjälp, om det så skulle gälla annu ett år, framhåller mr. Robertson, poolens sekreterare i ett i dagarna gjort uttalande. Regeringen, som gått i god för poolen hos bankerna, har annu ej verkställt några inbetalningar för poolens räknning, varför denna ej heller kan göras ekonomiskt ansvarig ännu.

Vissa förändringar i fråga om försäljningssystemet torde möjligen vara att vänta, påpekar mr. R., närmast som en följd av halvårsstämman i Regina i dagarna.

Paul Bredt om William-kommissionens rapport.

Vid det nyligen avhållna sammanträdet mellan delegater för Manitobapoolen och provinseringen höll mr. Paul Bredt, vicepresident i Manitoba-poolen, ett längre anförande, vari han bemötte William-kommissionens uttalande beträffande elevator-systemets misslyckande. Talaren framhöll skillnaden mellan Manitoba Wheat Pool och Manitoba Pool Elevators och påpekade att ehuru den förra befann sig i en brydning ekonomisk situation, den senares ställning kunde anses sund. Han framhöll vidare att om mr. Williams levererat spannmål till någon bolags-elevator under de senaste 25 åren skulle hans uppfattning om läget helt säkert varit en annan än den han lät komma till synes i sin rapport. Han bestred vidare på det bestämdaste att elevator-systemet kunde anses alltför dyrbart och framhöll skillnaderna mellan Manitoba och de

andra prairieprovinserna all-denstund Manitoba hade mycket mera "diversified farming" som påkallade större tillgång på foder och en omsorgsfullare rensning av vetet. Denna sista omständighet förklarade fullständigt tillkomsten av rensningsapparater på så många platser i provinsen. Beträffande elevatorernas antal hävdade talaren att poolen icke avsett uppförandet av elevatorer på alla platser, men val på orter, där de voro behövet påkallade.

Alberta-poolen inför oppelmarknadssystem.

Enligt senaste meddelanden från Alberta-poolens högkvarter i Calgary anses det nu så gott som säkert att poolens medlemmar komma att erhålla frihet att sälja sina spannmålslager å den öppna marknaden, därmed följande det system, som tidigare tillämpats i Manitoba.

EDMONTON.

JACKSON BROS.

Speciellt uppmärksammas postorders.
 JUVELERARE o. GULD-SMEDSAFFAR, UR- och JUVELREPARATIONER
 9962 Jasper Ave. East
 Tel. 1747. Edmonton, Alta.

WADENA.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt. Enderton Co., C.P.R. och Hudson Bay-land, 8 till 16 års avbetalningsvillkor, \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDE
 Box 51, Wadena, Sask.

SASKATOON.

Dr. Swartout & Toren DENTISTS

Skandinaviska tandläkare.
 200 New MacMillan Bldg.
 (Nära C.N. järnvägsstation.)
 SASKATOON
 Smärtfri tandutdragning.
 Gas bedövning. X ray.
 Telefon 6070

U. S. A.

UNGAMÄN

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co.'s berömda bok
"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många alge sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande, och hur man kan bota sig själv i hemmet o.s.v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglad omslag till en var, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO.,
 Room 906-52 W. Randolph S. Dept. 3, Chicago, Ill.
 Dr. T. W. Deachman, konsulterande läkare.

Önskar Ni bli Fiska och Stark?

Försmäna då icke att i tid vända er till Dr. L. K. Leigh. Tretio års oavbruten praktisk behandling av tusentals fall visar att Dr. Leigh använder välutöjat förtroende. Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÄDGIVAREN "GODA RÅD"

Den här berömda med flera illustrationer försedda läkareboken, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i U. S. och Canada, lärmar många VÄRDFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, om såsom alla för VÄNNEN SÄREGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och hur de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde lasas av hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blivit försäkrat genom uselvaningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli återhämtad till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLTID GRATIS ÖZI PORTOFRETT I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som sänds denna och adress till

Dr. L. K. LEIGH,
 179 W. Washington St., E. S., Chicago, Ill.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.

Nelson, H. Canada, nybyggjarlandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2,25.

Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.

Katalog gratis på begäran

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
 561 THIRD AVENUE
 New York City

FÖLJETONG

KÄRLEKENS SEGER

Av
Margaret Mac Gill

"Varför", här blev hans vackra ansikte mörkt, nästan dystert, "varför finns det så få, som vill äta sig de anspråkslösa småsysslorna, i skymundan, som t. ex. att bry sig en smula om alla de lemlästade ungdomarna på mitt eget sjukhus — jag har visst berättat er att vårt hus i staden gjorts om till sjukhus, eller hur? — Det händer ibland, att de stackars gossarna få gå i timal utan att få eld på sina cigaretter eller en droppe att dricka, när de äro törstiga. Och så ser jag, hur samtidigt massor av unga flickor, friska och starka varelser utan hänsyn till världen, äta glace och flirta i eleganta tésalonger varenda dag av sitt liv".

Hans ansikte var hårt som järn och ögonen sågo ut som om de varit av slipat stål.

Norah kände en rysning av beundran för honom. Han var den förste man hon råkat, sedan hon lämnat Ripley, som påminde henne om David.

"Om ni vore frisk och stark, och er mor, som säkert inte skulle ha något emot att få mig till svårson i stället för herr Raynor, kunde förmås att lämna er i min mors vård, skulle allting se mycket ljusare och lättare ut för er. Ni skulle kunna hjälpa till med arbetet på sjukhuset, om ni hade lust", slutade unge Bertie.

Detta uppmuntrande språk satte fart i Norahs latenta energi och vilja. Innan David bedragit henne så grymt, hade hon varit en av de allra flitigaste krigsarbetarna i Ripley. Inget blixtljus hade visserligen belyst hennes verksamhetslusta, och hennes fotografiförekom aldrig i de illustrerade tidskrifterna, men varje gnista överloppskraft hade använts för de uppgifter, hon påtagit sig och varmed hon gjorde den nytta hon kunde för fosterlandet.

Utsikten till arbete bland de stackars hjälplösa gossarna på Berties sjukhus, fyllde henne plötsligt med nytt hopp.

Kärleken hade svikit, men icke arbetet.

"Ingen har rätt att omhulda sina egna sorger i en tid som denna", sade hon sig på fullaste allvar. Hon var rädd för modern och Paul Raynor, och det förslag, den unge, godhjärtade mannen här gjort föreföll som ett vilt, fantasiskt förslag. Men hon var fast besluten att försöka denna utväg.

"Det är — det är mer än snällt att vilja hjälpa mig på detta sätt, herr Wykham. Låt oss — nåja, så låt oss förlova oss då," sade hon och rodnade djupt. Men hon log också.

Unge Bertie fann sig i Norahs beslut med ett muntert leende på läpparna, som totalt berövade historien varje spår av romantik och mer än något annat bidrog att lugna den oroliga unga flickan.

"Det tjänar ingenting till att söka hålla det hemligt, eller hur? Jag tror, att herr Raynor kommer upp till Lon-

don i kväll", sade Bertie Wykham lugnt.

Norah nickade. Tala kunde hon inte. Hon kände redan en viss lättad; bara att titta på sitt sällskaps breda, kraftiga skuldror gav henne en känsla av styrka.

"Då är det klart. Jag kommer till fru Hillingdon på middag i dag, och efter middagen, sedan jag talat med er mamma, tänker jag attackera honom", sade Norahs nye vän med glad tillförsikt.

"Ja, men tänk — tänk om han inte vill släppa mig! Vad sker då?" frågade Norah, och gav uttryck åt en misstanke, som följt henne hela tiden.

Bertie Wykham stirrade på henne.

"Ah, är det en hyggelig karl, så hör han väl på förnufts-skäl. Och är han det inte, så får han, i likhet med andra män, lära sig att bära motgångar", sade han, alltjämt med samma tillförsikt i rösten, men dock en aning vassare.

"Och bry nu inte ert lilla huvud med det mera. Lämna hela den saken åt mig!" slutade han tröstande.

XXI.

Lady Glenister hade kommit tidigt ned i salongen, på anmodan av sin värdinna, som skickat upp och sagt, att hennes unge vän, Bertie Wykham, önskade fem minuters samtal på tu man hand med henne.

Den unge mannen hade anförtrott fru Hillingdon sina avsikter på Norah, och den vänliga gamla damen, som alltjämt var nästan fjolligt ung och romantisk — för att tala med hennes vänner — blev stormförtjust. Hon hade lärt sig uppskatta och hålla av Norah och var fullt medveten om att hennes mor inte hade mycket kärlek till övers för dottern — om ens någon.

Också hon hade dragit sina slutsatser med hänsyn till förhållandet mellan Norah och Paul Raynor, och den idealistiska gamla damen hade sukkat många gånger vid tanken på att Norah säkerligen icke var lycklig; hon hade i all stillhet misstänkt, att det låg pengar bakom spekulationen och att den unga flickan var ett offer för sin hårda, fördrande och ärelystna mor och den alltför smäktande Paul Raynor, vars galanteri inte gjort det minsta intryck på henne.

"Jag önskar blott, att du älskade det kära barnet på allvar, Bertie! Hon skulle snart lära att älska dig, det är jag viss på", sade fru Hillingdon, och såg kärleksfullt på den långe, ståtliga unge mannen, som hon gungat på sitt knä, när han var en liten baby.

Unge Bertie skrattade — ett gott, välgörande skratt, som ekade genom den ståtliga salongen.

"I fråga om det sista är jag inte så säker, och vad det gäller hur? Jag tror, att jag skulle älska Raynor kommer upp till Lon-

som på känn, att hennes lilla hjärta redan förlorats till någon annan lycklig gycke, fastän hon inte talat om det för mig", sade han i lätt ton.

Fru Hillingdon hade blott gett lady Glenister en svag antydning om vad det gällde, men det var nog för att den värda damen genast skulle bli som en omvänd hand.

Hennes kalla hjärta svälde av stolthet och ansiktets kyligt sköna drag återspeglade för en gångs skull en inre rörelse.

Naturligtvis fanns det bara ett skäl för lady Weldons som att önska ett samtal med henne. Unge män av Berties ålder brukade inte flirta med medelålders damer.

"Så förskräkligt förargligt, att Norah redan gått och förlovat sig! Vilken idiot jag varit, som förbisett faktum, att hon onekligen kunde aspirera mycket högre än på Paul Raynor, om hon ville!" — Lady Glenister gav, när hon var utom synhåll för vaksamma blickar, fritt utlopp på sina känslor, och lät dem till och med ett ögonblick influera på sitt magnifika yttre.

Den tanken lugnade henne dock, att Norah gett efter för påtryckningar förr: när det gällde förlovnigen med Paul Raynor, och att hon insett färfärligheten i att motsätta sig moderns starka vilja.

Hon glömde, därför att hon önskade glömma det, den karaktärsfasthet Norah visat genom att trots världen inför öppen rätt vid förhöret med David Ross.

Hon tog nämligen åt sig hela äran av att ha brutit denna löjliga förbindelse. Medan hon nu klädde sig för sammanträffandet med Bertie, steg hennes ärelystnad på vansinnigt upplåsta vingar mot än högre rymder. Antingen skulle hon då bli i tillfälle att få göra sin entré i den "riktiga" societeten, som hon långt efter sedan hon började sätta upp häret.

Lady Weldon representerade själva gräddan av Englands aristokrati, och när den beräknande kvinnan nu sag sin egen bild i den långa tryman, såg hon visioner av framtiden; sedan hon krupit ur sin ankedräkt, skulle hon nog göra sitt bästa för att bli gift med någon lämplig person i det nya umgänget — om möjligt en hertig.

Hon var onekligen mycket grann att se på i svart spegelsammet och med en lång kedja mjölkvita pärlor kring halsen, varigenom hennes mjälla hy ytterligare framhölls. Sådan steg hon ned i fru Hillingdons salong.

Bertie Wykham var redan där. Han var distinguerad ut i fingerspetsarna, en ung, renhjärtad engelsman, som nu måldöst vandrade av och an i det stora rummet, ivrigt önskan- de, att lady Glenister skulle skynda sig, så att han fick den lilla historien ur världen.

"Äh, se god afton, herr Wykham".

Lady Glenister smög ålskvärt, och den unge mannen kunde inte underlåta att tänka på, vilken utsökt vacker kvinna hon var.

"Hur står det till, lady Glenister? Får jag lov att sätta mig? Tack!" — Den till synes en smula betuttade unge mannen slog sig ned på en stoppad stol och tittade uppmärksamt på sina fötter.

Lady Glenister satt tyst, icke av brist på takt, utan där-

för, att hon var rädd, att den triumfkänsla, som fyllde hennes hjärta, skulle spåras i hennes röst, om hon talade. Och lady Glenister var inte den, som offrade en enda atom av sin värdighet.

Därför tittade Bertie Wykham på sina skor ännu några sekunder. Ehuru han var ganska van vid sådana här uppdrag, tillerkände han dem alltjämt en viss betydelse, och han var angelägen om att komma ihåg det vackra lilla tal han läst över på vägen hit. Men så för plötsligt tanken på Norahs blå ögon och bleka lilla ansikte genom hans hjärna och han hasplade ur sig sitt ärende med en skolpojkes franka fumlighet.

"Lady Glenister, har ni något emot, att Norah och jag — hm — att vi förlova oss?"

Det var inte alls vad han tänkt säga; och det var inte heller vad lady Glenister väntat att få höra. Hon hade förberett sig på en vanlig tafatt, ehuru d'upt allvarligt menad kärleksförklaring.

Men vad som sades, räckte i alla fall till för den vackra damen i svart sammet och pärlor; det gav henne en ljuv försmack av en triumf, som hon aldrig vågat drömma om.

"Nej, det har jag ingenting emot, herr Wykham, så framman och Norah äro — äro nöjda".

Hon höll på att säga "älska varandra", men så gick det plötsligt upp för henne, att det skulle låta som kammarjungfru- och betjäntromantik. Därför upptog hon frieriet ungefär på samma sätt som om Bertie Wykham bett om lov att få gå med hennes dotter till zoologiska trädgården.

"Hm — tack så mycket. Tack aldeles förfärligt, lady Glenister", sade den människovänlige unge mannen och lät sina sömniga ögon under bråkdelen av en sekund svepa över lady Glenister, med en skärpa, som var så förvirrande och så ytterligt oväntad, att hon blinkade, trots ansträngningen att visa sig fullkomligt likgiltig.

"Stackars lilla Norah! Undra på, om hon inte är lycklig. Den kvinnan har ingenting mänskligt inomboards", var Bertie Wykhams mycket precisa hopssummering av moderns karaktär.

"Hm — men det finns visst en liten motighet i vägen. Hon är förlovad med herr Raynor, och den förlovnigen måste brytas", sade Bertie Wykham.

"Vad? — har ni redan talat med Norah då?" frågade modern häpen.

"Ja visst. Och hon går in på att vad ni kanske skulle kalla ett 'samförstånd' skall råda mellan oss, till dess hon helt repat sig från sin sjukdom. Sedan få vi se", svarade den unge mannen en smula osäkert. Hans åhörare var emellertid så upptagen av sitt, att hon ingenting märkte.

"Jag trodde inte barnet om så mycket sunt förstånd, men det är uppenbart, att han lyckats vrida huvudet rätt på henne igen, efter den där historien häromsistens", tänkte lady Glenister tyst för sig själv.

Hon reste sig och räckte den unge mannen handen.

"Ni har gjort mig mycket glad, herr Wykham. Nu måste jag gå och gratulera Norah", sade hon i en så äckligt sött ton, att Bertie Wykham måste tänka på dålig vaniljglace. "Apropos, herr Raynor

kommer visst hit till middag i dag och kan vara här vilken stund som helst. Kanske — hm — kanske det vore så gott ni tog er en pratstund med honom", föreslog lady Glenister och lade sin vita, ringprydda hand på dörrlåset.

"Ja, det är just vad jag tänker", svarade den unge mannen, som väckt sådana lysande förhoppningar hos henne. Lady Glenister gick med lätta steg för att söka rida på Norah; hon var den ståtligaste kvinnan i London den kvällen.

Hon hade knappast hunnit gå, förrän Paul Raynor stod i salongen.

Han såg om möjligt bättre ut än förut, ty vinden ute hade gett färg åt hans bleka kinder, och de mörka ögonen lyste som av undertryckt glädje.

Förhållandet var också det, att Paul var glad. Han hade varit i London hela dagen och haft mycket nöje och synnerligen litet affärer.

Dessa senare hade icke tagit mer än tjugo minuter och hade beställt i att underskriva kontrakt för stora leveranser av det nya "Raynorstilet", som höll på att komma i ropet och på ett mycket hederligt sätt ruinera andra ställbrikanter. Nöjet hade bestått i, att han lunchat med en för ögonblicket mycket uppburen operettsångerska och köpt henne ett pärlhalsband för en del av den vinst, han sködat, en vinst, som rätteligen skulle varit David Ross'.

Jämförd med den briljanta skönheten, som för ögonblicket var operettscenens stjärna, föreföll Norah som en fästligt beskedlig liten landsortsrat. Och henne skulle han gifta sig med. Nu vore de dagar glömda, då blotta åsynen av henne satt hans blod i svallning, och hon var den mest eftersträvarvärdaste varelse i hela tillvaron.

Den nya förälskelsen hade satt hans blod i ny svallning, varmt honom och kommit honom att känna sig som en överdängare, därför att andra män avundats honom: Gracie hade föredragit honom framför dem, och han kände nu, hur mycket bättre det passade honom att "leva livet" i en storstad, än att begrava sig i ett sånt bondhål som Ripley.

Något bättre namn kunde han inte finna för det lilla samhälle, som varit hans hem sedan många år. Idealiskt vore naturligtvis — det hade han klart för sig efter åtskilliga glas champagne vid lunchbordet hos Ritz — absolut frihet och så ända direktörsbefattningen vid Glenisters stälverk, vilket betydde, att han kunde snyta lady Glenister på så mycket pengar han fann lämpligt och ha det trevligt på det sätt, som hans själ längtade efter.

"Men det går hon aldrig in på, så framt jag inte gifter mig med Norah! Hon har alltid varit så pigga på det där giftermålet, och drog jag mig nu ur spelet, skulle hon bara sätta dit en annan karl i mitt ställe, som lagade att hon fick vad hon skulle ha". — Dessa utskifter svalkade så grundligt av den stackars lilla aktrisens generöse värd, att Gracie Green fann det behövt att pigga upp honom med en liten kittling under hakan, och att kalla honom för en "stygg gosse" och stryka honom över näsan med sin pudervippa.

Forts. i nästa nummer.

WINNIPEG-LÄKARE.

Dr. M. RADY
LÄKARE och KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden,
283 Portage Avenue.
(100 Toronto General Trust Bldg.)
hörnet av Portage och Smith,
Kontorstid: 2 — 6 e.m.
Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare.
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.
SVENSK LÄKARE OCH KIRURG.
Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
703-4 McArthur Bldg.
(Nära Portage & Main.) Över Child's Restaurant.
Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG
Praktiserande läkare och Kirurg.
SPECIALIST
Veneriska, Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.
Mottagningstider: 9 f.m. — 5 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
403-4 McArthur Building (nära Portage & Main)
(ovanför Child's Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN
Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE
(Ovanför Child's Restaurant)
Mottagningstider: 10 till 8. Helgd. 10—12 f.m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450.
SVENSKA TALAS

Fruktansvärd eldsvåda i Winnipeg.

Stallbyggnader tillhörande Central Dray och T. Hemmingway åkeri härjade.

En fruktansvärd eldsvåda utbröt tidigt på morgonen häromdagen vid Elgin ave. Stallbyggnader och vagnslider tillhörande Central Dray och T. Hemmingways åkeri blevo fullständigt förstörda av elden, som med fruktansvärd fart spred sig i det lättantändliga materialet. En ogenomtränglig rök invälvde byggnaderna och försvarade i hög grad släckningsarbetet. Endast med stor svårighet

Smärtor.

Herr Odilon Beaudoin, Levis, Que., skriver: "Jag hade svåra smärtor i mina lemmar samt led av förstoppning, varifrån jag fann lindring genom att taga tre flaskor av Dr. Peters Kuriko". Denna berömda örtmedicin hjälper ofullständig avföring, som är den underliggande orsaken till många åkommor och mycket lidande; dess tidsenliga användning skall befrämja god hälsa. Den är icke en allmän handelsvara utan tillhandahålles direkt av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill. Tillskriv dem i dag. Levereras tullfritt i Canada.

lyckades man föra ut hästar-na ur den brinnande byggnaden. Tvenne hästar onkommo och en tredje måste skjutas sedan den förts ut ur stallet. En av brandsoldaterna, brandmästare J. Millar, blev ganska illa sparkad, då han skulle föra ut en av hästarna, som blivit alldeles vild av elden och röken runt omkring. De materiella skadorna beräknas uppgå till \$45,000 inefattande förutom byggnader, fodermaterial, hästar, akdon och en lastbil m.m. redskap och verktyg.

Elden upptäcktes av en städerska, som skulle börja sitt arbete i den intilliggande Mid West Paper Company's kontorslokaler. Han försökte kalla brandkåren, men telefonförbindelse kunde ej erhållas.

Trans-Canada flygareturne besöker Winnipeg.

18 plan deltaga i en storslagen uppvisning.

Trans-Canada flygareturne besöker för närvarande Winnipeg, vars gäster man kommer att vara i 2 dagar, varjämte en storslagen uppvisning kommer

DR. BRANDSON
LÄKARE och KIRURG
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmor endast eftermiddagen från 2 till 4.
Telefoner:
Kontor 21 834. Bostad 27 122
Winnipeg, Man.

DR. B. H. OLSON
Diagnostiker och nervspecialist.
Telefon 21 884
216 MEDICAL ARTS BLDG.
Hörnet av
Graham & Kennedy st.
Winnipeg, Man.

DR. H. T. J. NYLANDER
212 Medical Arts Bldg.
Svensk Läkare och Kirurg.
Kontorstid 2—6 e.m.
Andra tider efter överenskommelse
Kontorstelefon: Bostadstelefon:
86 331 42 638
Om intet svar erhålles ring 42 309.

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.
Mottagningstid 9 f.m. till 5 e.m.
866 1 2 Main St.
Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. SIMON JAUVOISH
Läkare & Kirurg.
404 Boyd Building
Telefoner: Kontoret: 22 717
Privat: 54 429
Svenska talas.

DR. GEO. H. CARLISLE
314-316 Toronto General Trust Building
283 Portage Ave.
Mottagningstider 11—12, 3—5
Specialist i Ogon-, Öron-, Näs-, och Ballesjukdomar

att ges på lördag middag av den till 18 maskiner uppgående turnén.

Turnéns besök i Winnipeg har emottetts med stort intresse av hela staden och stora arrangemang ha gjorts för att göra såväl mottagandet som uppehållet i staden så angenämt och storstäligt som möjligt. Helt säkert kommer man att gå ut huse' till Stevensen flygfält på lördagen, då de skickliga piloterna komma att ge några prov på konstflygning och djärva tricks.

Turnén är anordnad i syfte att öka intresset för flygfarten inom landet och i den samma ingår också en utvald samling av landets skickligaste flygare. Speciellt torde R. C. A. F:s Siskin "fighters" att tilldraga sig berättigad uppmärksamhet.

Women's Tribute Memorial Lodge inför uppförande.

Mrs. C. P. Walker lägger hörnstenen.

En enkel men värdig ceremoni markerade placandet av hörnstenen i Women's Tribute Memorial Lodge, en byggnad som kommer att uppföras i hörnet av Woodlawn och Portage ave. här i staden till minnet av i kriget fallna soldater från Manitoba. Provinsens kvinnor ha här utfört ett stort arbete och uppförande arbete för att åstadkomma ett värdigt minnesmärke, till vilket organisationer av skilda slag såväl som enskilda frivilligt donerat medel. Till en början avsedd att vara en Winnipeg-kvinnornas tribut

kom ideen med värme och intresse att omfattas av hela provinsen.

Hörnstenen lades av Mrs. C. P. Walker, som personligen gjort en stor insats för förverkligandet av minnesmärket och anslutningen till ceremonien var trots regnvädret ganska stor.

Mrs. A. Shodin har avrest till Kenora.

Mrs. Frank Larson, som en längre tid varit svårt sjuk, vårdas nu i sitt hem och kan mottaga besökande.

Mr. Erland Wass, en av våra korrespondenter från Nordlandet, har i dagarna gästade Winnipeg på väg hem till Sverige. Han har avrest med Svenska Amerika Linjen.

Familjen H. P. A. Hermanson, som efter Svenska Förbundets Midsommarfest besökte olika platser i Saskatchewan's nordligare delar, har nu återkommit till Winnipeg.

Fruarna C. H. Nilson och Sickerbol tillsammans med en skara ungdomar ha tillis vidare slagit läger vid Grand Beach, där de komma att vara bosatta en veckas tid.

Vasarnas ungdomsklubb planerade sillsexa vid Lockport i söndags, blev inställd på grund av regnet. Ungdomarna planera nu att avhålla en annan festlighet inom den närmaste tiden och vi få väl då hoppas att vädrets makter skola bli mera gynnsamma.

Familjen Lars Mattson avreste i förra veckan per bil till Mrs. Mattsons föräldrahem i Round Lake-distriktet, Saskatchewan. Mr. Mattson återkom i början av veckan till Winnipeg, men familjen kommer att stanna kvar över sommaren.

Det glunkas om att Strindbergs Systrar skola avhålla en liten utflykt inom den närmaste tiden. Man planerar ett eftermiddagsté ombord å någon liten ångare ute å Red River och naturligtvis skola vi söka uppmuntra damerna så att de få en mycket lyckad eftermiddag.

Dahl Steamship Agency. Svenska Amerikalinjens fartyg Kungsholm, avseglade i lördags från New York till Göteborg, medförande tillsammans 893 passagerare. Bland de amerikanska passagerarna märktes kongressmannen W. E. Hull från Peoria, Ill., som ämnar studera det svenska Brattssystemet och kongressmannen Anthony J. Griffin från New York, som skall resa till Ryssland för att "se för sig själv".

Inga svårigheter att indriva skatterna. Stadens uppborrdskontor kunna konstatera en viss iver hos Winnipegborna att gälda sina skatter i tid. Av skatten för år 1930 har under de fem första månaderna erlagts över 435,000 dollars mer än under motsvarande period av följande år. Följande uppborrdssiffror ha av stadens drätselkontor remitterats till finanskommittén i stadsfullmäktige: 1930: (fem första uppborrdsmånaderna) \$1,037,000; 1931 \$1,468,000; första sex månaderna av 1930 \$5,047,

WINNIPEG.

ADVOKATER.
W. J. LINDAL
Skandinavisk Advokatbyrå
SOLICITORS — BARRISTERS
— NOTARI PUBLICI
2nd floor, 325 Main St.
Telefon:
Kontor: 24 963. Bostad: 35 736.
Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
Advokat.
411 Paris Bldg.
Telefoner:
Kontor: 22 788 Privat: 401 878

HOTELL.

CLUB HOTEL
632 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snygga, trevliga rum från \$1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som \$1.00.
Chas. Gustafson & Allie Woods (F. d. innehavare av Viking Hotel.)

DIVERSE.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firman
38—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravnings ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel: 86 607.
Bardal Block, 843 Sherbrooke st.

FÖRSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
TÄNNINGAR
TILL LAGSTA RANTA
RETT BEHANDLING
Edward Hammarstrand
McFadyen Co. Limited.
Power Bldg.
Phones:
Bost.: 21 536 Kont.: 26 331

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Andra dörren från Main St.
Kostymer och överrockar från \$35
Telefon: 27 021
Winnipeg, Man.
208 Logan Ave.

WINNIPEG ELECTRIC BAKERIES

631 Sargent Ave. Tel. 25 170
Skandinaviskt Bageri
Svenska Weinerbröd, Tårtor, Kringlor, Kransar etc.
Skorpor och Limpor
Order från landsorten expedieras genast.

CAFE SVERIGE

Logan & Princess, Winnipeg.
rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebröd, kakor, tårtor och bakelser.
All slags bakverk från vårt bageri säljes.
Födelsedags- och bröllops-tårtor.

SVENSKA

Tidskrifter, Tidningar, Böcker och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
Winnipeg, Man.
216 Logan Ave.

000; 1931 \$4,986,000.

Restlängden upptog vid årets början en summa av \$576,000 utöver följarets restsumma. Med anledning av federalregeringens beslut om uppdelning och övertagande av 75 procent i stället för 50 procent av pensionsavgifterna medges en reduktion å \$33,

DAHL STEAMSHIP AGENCY

Aldsta skandinaviska ångbåtsagentur i Canada.

Biljetter till alla linjer

Under mer än 20 år har vårt företag stått till den resande allmänhetens förfogande när det gäller att anskaffa biljetter, pass, in- och utresetillstånd etc., anordnat exkursionsresor och planlagt reserouter i Europa såväl som i Amerika. På grund av vår mångåriga erfarenhet och det förtroende vi tillvunnit oss hos allmänheten, kunna vi tryggt rekommendera oss närhelst Ni planlägger en resa.

Tillskriv därför alltid först

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVE.

WINNIPEG, MAN.

716. Hela beloppet erforderligt för pensionsmedel i år uppgår alltså till \$101,150 i stället för \$134,866.

Konsulinnan Hanson, maka till vår svenske "M. P." Olaf Hanson, passerade genom Winnipeg i förra veckan åtföljd av sin dotter. Mrs. Hanson har varit med sin make Ottawa under hela säsongen, och avreste från Ottawa för en 14 dagar sedan på en rundtur till olika platser i Östern. Hon är nu åter i Prince Rupert och väntar konsul Hanson dit omkring den 15 ds, då det förmodas att parlament-sessionen blir avslutad omkring den 10 ds.

Nettobehållningen vid Centralkommitténs juni-konst blev \$146.00. Organisationens styrelse har genom S. C. T. bett få framföra ett hjärtligt tack till alla som så frikostigt bidragit med gåvor i en eller annan form. Våra svenska knäckebrödsbagare gävo tio paket spisbröd, spicerihandlarna Nelson och Wessberg skänkte kaffe och socker, Coca Cola-bolaget skänkte tre nio lädor lemonad och de flesta av kommitterades damer och många av deras vänner skänkte härliga bakverk och välsmakande smörgåsar.

Helgdagarnas olyckskrönika.

Ej mindre än elva personer blevo under sista helgen mer eller mindre svårt skadade i automobilolyckor på allmänna landsvägar i närheten av staden. Bland dem måkes mr. och mrs. Barney Tulloch, som skadades i en bilolycka i närheten av Douglas. Svårare missöden ha inträffat i närheten av Petersfield och Clendeboye, m. fl. platser.

Manitobaliberalernas ledare

vill att Bracken skall sammankalla extra session.

Dr. Murdoch MacKay, Manitobaliberalernas nyutsedda ledare, har i en skrivelse till premiärminister Bracken begärt lagstiftarens sammankallande för att omedelbart tillsätta en provinsiall nödhjälpskommitté att handhava de nödhjälpsfonder, provinshoppas få sig tillmätta av federalregeringen.

4de juli firandet i Staterna kostade 354 människoliv.

4de juli-firandet, Förenade Staternas nationella högtidsdag, gick som vanligt i olyckornas tecken. Icke mindre än 354 människoliv spilldes, därav de flesta vid explosioner

den svenska flicka, som på detta sätt vill stifta bekanskap med ung svensk i Peace River-distriktet. Svar till C. Olsen, Donnelly, Alta.

Var finnes

Sällskapsresan, under erfaren ledning av en framstående svensk, går genom Sveriges fagrade bygder, med besök i Göteborg, Trollhättan, Falun, Rättvik, Stockholm, etc., och med utflykter till de mest sevärda platserna å dessa orter.

TILL SALU! SVEA CAFE

säljes billigt till följd av ägarens bortresa. Närmare upplysningar erhållas å 254 Logan ave.

Sveriges godtemplare jublera.

Rättvik, 24 juni. — Sveriges Goodtemplares Ungdomsförbunds jubileumkongress började på midsommaraften med högtidligheter i Rättviks kyrka i närvaro av en mängd inbjudna och representanter för grannländerna. Därefter hölls ungdomsmöte vid Lerdalssjön i närvaro av 5,000 personer. Konseljförhandlingar hölls hela midsommardagen. Samtidigt invigdes Rättviks idrottsplats.

Striden om tillägget till Stamp-rapporten avslutad.

Ehuru alljämnt fortgående man och man emellan, har striden om ansvaret för tillfogandet av "appendix" 12 i Stamp-kommissionens stora rapport nu officiellt avslutats. Ansvaret har icke direkt placerats å någon person, men tillägget har på det kraftigaste fördömts av alla partier. Regeringen har tillskrivit personer, som redan erhållit sina exemplar av rapporten med uppmaning att bortskära tabellen ifråga.

Premiärminister Bennett har kraftigt gått till orda mot tillägget och ett omfattande material har överlämnats i samband med undersökningen. Korrespondens mellan kommissionens ledamöter och deras sekretärer har man dock icke ansett sig berättigad referera till och ej heller att framlägga.

Av misstag torde tabellen ha kommit att närslutas till rapporten av Sir Josia Stamp, som i brådskan icke hade tid att till alla delar kontrollera det digra materialet, innan det befordrades till trycket. Ansvaret för rapportens fullbordande vilade emellertid hos mr. Evans, framhöll mr. Bennett ifråga om denna punkt.

Sällskapsresa TILL SVERIGE

En 7,000 mils havsresa En härlig lusttur genom Sverige

27 dagar för \$198

Alla utgifter inbegripna Inga extra kostnader

avgång med nya lyxmotorfartyget

"Kungsholm"

Aterkomst till New York den 27 Aug. (eller senare) med "KUNGSBOLM" båda vägarna.

9 dagar 9 dagar 9 dagar dit där hit

Sällskapsresan, under erfaren ledning av en framstående svensk, går genom Sveriges fagrade bygder, med besök i Göteborg, Trollhättan, Falun, Rättvik, Stockholm, etc., och med utflykter till de mest sevärda platserna å dessa orter.

Priset, \$198, inbegriper oceanresan till Sverige, och tillbaka i tredje klass, resor och utflykter med tåg, båt eller buss, hotell och måltider, under uppehållet i Sverige.

Passagerare, som önska stanna längre i Sverige kunna återvända när som helst inom två år utan tilläggsbetalning för oceanresan.

Oceanresan, tur och retur, minus sällskapsresan genom Sverige, \$151.

Begagna Eder av detta enastående tillfälle att företaga en förtjusande semesterresa till gamla landet och en rundtur där till lägre pris än en några veckors sejour å ett amerikanskt sommarhotell skulle kosta.

Vidare upplysningar fås genom

Svenska Amerika Linien närmaste agent eller kontor

Billig fisk från Vancouver, B.C.

Reducerade priser:

Nysaltad sill o. torsk pr. lb. 6c.
Nysaltad Lax pr. lb. 8c.
Rökt torsk, pr. lb. ... 10c.
Rökt Lax, pr. lb. ... 12c.
Nysaltad "kveitehoder" pr. lb. ... 4c.
Prima "speke"-sill, pr. lb. 10c.

Dessutom alla sorter fisk till billigaste priser. All saltad fisk förpackad i träburkar om 20-40-60-75-120 lbs. Garanterad god vara eller pengarna tillbaka. Sändas C.O.D. eller mot förskott. Frakt per 100 lbs. till B.C. \$1.80; Alta. \$2.25; Sask. och Man. \$2.50. Tel. Hig 193 Sym 24002 Skriv eller telegrafer till N. V. C. Fiskhamn. Försäljningslokal

Vancouver Fish Delivery

320 Abbott street, Vancouver, B. C.

Enda norska inregistrerade fiskhandel i Vancouver, B. C.

Svensk farmare

34 år och ogift, ägare av en god farm i Manitoba, söker i äktenskapligt syfte bekantskap med en ung dam av god karaktär, som har intresse för farmliv. Svar till Box 37, Svenska Canada Tidningens Expedition, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

GÖR SVERIGERESAN I AR

SVENSKA AMERIKA LINJEN

DIREKT TILL GÖTEBORG PA 7-8 DYGN

STOR BESPARING

å Tur- och Returbiljetter i Cabin, Andra, Turist Tredje och Tredje Klass.

Till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass.

1 Aug.—15 Okt. Nedsatta Biljettpriser Kungsholm och Gripsholm \$151 Drottningholm \$148

På följande turer från New York:

Kungsholm	1 Aug.
Drottningholm	11 Aug.
Gripsholm	19 Aug.
Kungsholm	29 Aug.
Drottningholm	8 Sept.
Gripsholm	16 Sept.
Kungsholm	26 Sept.

Aterresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Vanliga biljettpriser gälla för andra seglingar från New York eller Halifax.

Observera

Här boende Skandinaver eller Finnar kunna fortfarande resa till gamla landet och återkomma hit utan svårighet inom ett år. De berättas ej av nya immigrationsbestämmelserna.

SWEDISH AMERICAN LINE

Winnipeg, Man., 470 Main St., Montreal, Que., 9th fl. 1410 Stanley St., Minneapolis, Minn., 526 2nd Ave., So. Seattle, Wash., 209 White Bldg.

DAHL STEAMSHIP AGENCY 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Saltsjöfisk till B.C. och prärien.

Nysaltade "uer" och torsk pr. lb. 10c
Nysaltad lax pr. lb. 10c
Satta "kveitehoder" pr. lb. 05c
Frakt pr. 100 lbs. till B. C. ca \$2.30
Alta, 2.50
Sask., och Man., ca 3.00
Skriv eller telefonera till

Andersens Fish Delivery, 143 Cordova str. Vancouver, B.C. Telefon: Vancouver Sey 3655, New Westminster 1249 R3.

Pengar utlånas mot säkerhet i fastigheter. Brandförsäkringar utfärdas. C. J. LANDIN & CO. 702 Lombard Bldg. Tel. 89 768

ELITE TAXI 80 866

I förening med pool-rum. Bad och Raksalong. 217 Logan ave.

DEN NORSKA AMERIKA LINJEN

Till Sverige via Norge.

Res med de populära ångarna Bergensfjord och Stavangerfjord.

Stavangerfjord 25 juli
Bergensfjord 8 Aug.
Stavangerfjord 29 Aug.
Bergensfjord 12 Sept.

För närmare upplysningar tillskriv

NORWEGIAN AMERICA LINE AGENCY INC.

278 Main str. Winnipeg, New York, 22 Whitehall st. Minneapolis, 129 So. 3rd st. Chicago, 75 East Wacker Drive, Seattle, Douglas Bldg. 4th & Union st. San Francisco, 29 Geary st.

TILL SVERIGE

via Oslo och Köpenhamn BESPARING på Rundsejlbiljettpriser i Cabin Klass, Tourist Third Cabin och Tredje Klass.

Seglingar från New York:

United States	25 Juli 25
Frederik VIII	Aug. 8
United States	Aug. 29
Frederik VIII	Sept. 12
United States	Okt. 3

Lokalagenter i alla städer

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Winnipeg — Calgary — Montreal Halifax

FÖRENINGSS - ANNONSER

Sjukhjälpföreningen NORDEN

Stiftad 1900.

Möten andra fredagen i varje månad i Scott Memorial Hall kl. 8 e.m. Sekretärer: Emil Seaberg, 2162 Gallagher ave. Sjukk. Ordfr. John Torell, 202 Braemar Ave., Tel. 202 760. Finanssekretärer: Almas Christensen, 186 Scotia St., Tel. 53 119, Winnipeg. Bliv medlem av Winnipeg äldsta och finansiellt starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmanas att omedelbart underrätta förening, sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad i Scott Memorial Hall, 218 Princess st. kl. 8:15 e.m. Sjuk Ordfr. Alex Christensen, 186 Scotia Street. Tel.: 53 119. Finanssekretärer: Florence Nilsson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021. Res. Tel. 501 327. Sekretärer J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021. Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipeg's största svenska förening

I. O. G. T.

Logen No. 1. FRAMTIDENS HOPP

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D. O. L. Holmgren, 418 Sinclair St. Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Yes Sir!

Ni kan uppbetala prenumerationsavgiften för SVENSKA CANADA TIDNINGEN varje lördag eftermiddag. Expeditionen är öppen till klockan 5 e.m.

Glöm icke prenumerationsavgiften!